

A scenic view of a mountain range with blue-tinted peaks and white clouds. The mountains are layered, creating a sense of depth. The sky is a clear, light blue, and the clouds are scattered across the mountain ridges and valleys.

49 redenen voor de opname vóór de grote verdrukking

Unravelations

49 redenen voor de opname vóór de grote verdrukking

Unravelations

Dit is een uitgave van Unravelations.
Zie voor meer informatie ook www.unravelations.com

Eerste revisie, 2019

Op deze uitgave rusten geen copyrights.

U bent vrij om de inhoud hiervan te gebruiken en te verspreiden.

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	2
Woord vooraf	3
Hoofdstuk 1: <i>Zeven harde bewijzen</i>	5
Hoofdstuk 2: <i>Zeven indirecte aanwijzingen</i>	14
Hoofdstuk 3: <i>Zeven aanwijzingen in het Nieuwe Testament</i>	22
Hoofdstuk 4: <i>Zeven aanwijzingen in het Oude Testament</i>	27
Hoofdstuk 5: <i>Zeven types van de opname</i>	30
Hoofdstuk 6: <i>Zeven opnames in de Bijbel</i>	38
Hoofdstuk 7: <i>Zeven kerkvaders over de opname</i>	41
Nawoord	44

Woord vooraf

Al decennia, misschien zelfs wel eeuwen, woedt er een hevige discussie tussen de voor- en tegenstanders van de zogenaamde *opname*. De *opname* is de leer dat Christus op een bepaald moment alle christenen, dood of levend, tot zich zal nemen. In dit boek hoop ik u mee te nemen in een reis door de Bijbel, waarin het plan voor de *opname* letterlijk als een rode draad van Genesis tot Openbaring loopt.

En dat niet alleen. Er is ook onduidelijkheid over wanneer deze opname precies zal plaatsvinden. De discussie splitst zich op in 3 grote hoofdstromingen. Er zijn christenen die deze *opname* aan het begin van de zogenaamde *grote verdrukking* plaatsen. Deze *grote verdrukking* is een doctrine die leert dat er 7 jaren van grote moeilijkheid zullen komen voordat Jezus terugkomt. In het boek zullen we hier uitgebreider bij stilstaan. Waar die periode van 7 jaren precies vandaan komt, waar de term *grote verdrukking* vandaan komt en ook waarom dit significant anders is dan de *verdrukkingen* die wij als christen elke dag te dulden hebben.

Dan zijn er ook nog christenen die de *opname* in het midden van de *grote verdrukking* plaatsen, en ook zij hebben goede redenen om dit te geloven. Natuurlijk staan we ook hier kort bij stil. Ten slotte zijn er christenen die de *opname* aan het einde van de *grote verdrukking* plaatsen. We zullen natuurlijk ook stilstaan bij hun argumenten.

Toch is dit boek uiteindelijk een pleidooi voor een *pretribulationistische opname*. Het woord *tribulationistisch* is terug te voeren op de verengelste Latijnse term voor *verdrukking*; *tribulation*. De prefix *pre-* geeft aan dat we geloven in een *opname* die daarvóór plaatsvindt. Daarnaast zult u in dit boek ook de termen *midtribulationistisch* en *posttribulationistisch* tegenkomen. De prefixen *mid-* en *post-* geven daarbij aan dat de aanhangers van deze theorieën geloven in een *opname* die respectievelijk in het midden of aan het einde van de *grote verdrukking* komt.

Het boek is opgedeeld in 7 hoofdstukken, waarbij we een vrij feitelijke bewijsvoering zullen voeren. Net zoals in een rechtszaak harde bewijzen doorslaggevend zijn, zullen we daarmee beginnen. Hoewel het natuurlijk het beste is om de beste troeven voor het laatst te bewaren, kiezen we er bewust voor om de theorie al meteen sterk neer te zetten.

In de daarop volgende hoofdstukken zullen we eventuele leemtes invullen. De *post-* en *midtribulationisten* hebben zo hun redenen om de harde bewijzen net anders uit te leggen, en daarom hebben we extra aanwijzingen nodig die daarmee afrekenen. Na hoofdstuk 6 zult u zien dat het hier niet langer meer om een theorie gaat, maar om een zeer feitelijke bewering; dat de *opname* van alle christenen vóór de *grote verdrukking* zal plaatsvinden, Het is door heel de Bijbel heen te vinden, zelfs in het Oude Testament!

De tegenstanders van de *pretribulationistische opname* beweren echter dat deze doctrine relatief nieuw is en concluderen op grond daarvan dat dit dus niet waar kan zijn. Daarom heb ik als laatste hoofdstuk ook een zevental kerkvaders opgenomen die ons helemaal terugvoeren naar het jaar 150 na Christus. Ook toen werd de *pretribulationistische opname* al gepredikt! De bewering dat de *pretribulationistische opname* een nieuwe leer is, is dus feitelijk onjuist.

Alle Bijbelteksten in dit boek komen overigens uit de Herziene Statenvertaling, een Bijbelvertaling die net als de originele Statenvertaling berust op de zogenaamde *Textus Receptus*. De *Textus Receptus* is de originele, ongecorrumpeerde grondtekst van het Nieuwe Testament, zoals de kerkvaders die door de eeuwen heen ontvangen hebben (want dat betekent *Textus Receptus*; de ontvangen tekst). Omdat men de laatste paar eeuwen is gaan zoeken naar ouder

bronmateriaal, kwam men op den duur bij de Alexandrijnse tekstfamilie uit en is die gaan mengen met de *Textus Receptus*. Men hoopte zo een meer volledige reconstructie te krijgen van de originele tekst, met behulp van bepaalde tekstkritische overwegingen.

Helaas zijn die overwegingen altijd subjectief. Het feit dat de Alexandrijnse tekstfamilie complete versies van het Nieuwe Testament bood, had te maken met de traditie van de kerkvaders om deze teksten links te laten liggen. Ze waren namelijk afkomstig uit Egypte, waar bepaalde sekten destijds bekend stonden om het verspreiden van valse zendbrieven en evangeliën.

Het is dus niet heel vreemd dat deze teksten veel verschillen vertoonden met de *Textus Receptus* en ook nog opvallend goed van kwaliteit waren. Ze waren immers zelden gebruikt! De oude kerkvaders wisten van de achtergrond van deze teksten en gebruikten die daarom niet. Hoewel er zelfs wat dispuut is over de zuiverheid van de Herziene Statenvertaling, is deze anno 2018 wel beter leesbaar dan de gewone Statenvertaling en heeft om die reden de voorkeur. Indien u toch liever de gewone Statenvertaling wilt lezen, beveel ik u dat natuurlijk van harte aan. ¹

Ik hoop dat u door dit lezen van dit boek niet alleen overtuigd wordt van de doctrine van de *opname vóór de grote verdrukking*, maar temeer dat u bemoedigd wordt door de gezegende hoop die dit met zich meebrengt! Wij hoeven als christenen niet door de grote verdrukking, maar zullen sterven of worden opgenomen en voor eeuwig bij Jezus zijn.

---

¹ Dr. Missler, C. (2000) [Additions or deletions?](#)

Hoofdstuk 1: Zeven harde bewijzen

Om te beginnen bekijken we eerst zeven teksten die heel duidelijk de opname beschrijven. Dit zijn de belangrijkste pijlers van de theorie en bieden daarmee een goede structuur om de doctrine verder uit te diepen.

Bewijs #1: 1 Thessalonicenzen 4:13-18

"Maar ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent ten aanzien van hen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals ook de anderen, die geen hoop hebben. Want als wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal ook God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere, dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere, de ontslapenen beslist niet zullen voorgaan. Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn. Zo dan, troost elkaar met deze woorden."

Dit is de eerste tekst waar een pretribulationist, die ik vanaf nu *pretribber* zal noemen, heen zal gaan. Heel duidelijk wordt hier het woord *opgenomen* genoemd. Zowel de dode als levende christenen worden hier samen genoemd als één groep die wordt opgenomen in de wolken om voor altijd bij de Heer te zijn, Nog niet duidelijk is of deze opname nu vóór de grote verdrukking is, halverwege, of erna.

Verder zien we nog een aantal andere belangrijke ankerpunten. Er wordt hier gesproken over een geroep, de stem van een aartsengel en een bazuin van God gesproken. Deze gebeurtenissen initiëren de opname, en het is daarom goed om die in gedachten te houden bij het verder bestuderen van de opname.

Merk ook op dat Jezus wel neerdaalt vanuit de hemel, maar dat wij pas met Hem worden verenigd in de wolken. Hij zet Zijn voet dus nog niet op de aarde! Dit is een heel belangrijk punt dat we goed in gedachten moeten houden.

Ten slotte legt Paulus nog eens uit dat wij elkaar kunnen troosten met deze woorden. Dit geeft al een kleine hint over waar we de opname moeten plaatsen. Stel dat deze opname na de grote verdrukking zou zijn, of halverwege, dan zou dat niet echt troostend zijn voor ons. Niet echt een fijn idee om te weten dat u eerst een aantal jaren van grote verdrukking door moet staan, alvorens u gered wordt. Het feit dat 1 Thessalonicenzen 4 eindigt met deze woorden en hoofdstuk 5 begint met woorden van vernietiging, is al een tweede hint dat de opname zeer waarschijnlijk vóór de grote verdrukking te plaatsen is. Maar laten we eerst eens verder kijken wat Paulus nog meer schrijft aan de mensen in Thessaloniki.

Bewijs #2: 2 Thessalonicenzen 2:1-4

"En wij vragen u dringend, broeders, met betrekking tot de komst van onze Heere Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat u niet snel aan het wankelen wordt gebracht of verschrikt, niet door een uiting van de geest, niet door een woord, en ook niet door een brief die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag van Christus al aangebroken zou zijn. Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is, de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet."

In deze verzen wordt de toon meteen gezet. Vers 1 maakt er geen geheim van dat het hier gaat over onze vereniging met Hem. De opname dus. Het feit dat Paulus het woord *onze* gebruikt, betekent dat hij zichzelf hier ook includeert. Hij verwachtte die opname blijkbaar elk moment!

Door de manier hoe de tekst vertaald is, lijkt het echter alsof er een voorwaarde zit aan de opname. Het is daarom goed om eerst goed alle begrippen helder te hebben. Paulus noemt hier de zogenaamde *dag van Christus*, ook wel *dag van de Heer* genoemd. Dit is een technische term die we door de hele Bijbel heen terugvinden,² waarmee die laatste 7 jaren van verdrukking bedoeld worden. Ik ga hier later nog veel dieper op in.

In de tekst vertelt Paulus dat die *dag van de Heer* niet eerder start dan dat de *grote afval* gekomen is. Nu is dit een vrij ongelukkige vertaling, aangezien het originele Griekse woord voor *afval* hier *apostasia* is. De indruk die de latere vertalers vermoedelijk wilden wekken, is dat de christenen aan het einde van de tijd massaal van hun geloof af zullen vallen en er maar een heel klein select clubje uitverkorenen overblijft.

De christenen in Thessaloniki hadden na de eerste brief van Paulus een valse brief gekregen van iemand die hen wilde laten denken dat zij al in de grote verdrukking waren (vers 2 maakt dit heel duidelijk). Als argument dat dit niet het geval is, geeft Paulus aan dat eerst die grote *apostasia* zal moeten gebeuren. Als het hier een *geestelijke afval* of *vertrek van het geloof* wordt bedoeld, zou dat een raar argument zijn, aangezien er altijd sprake was van afvalligheid van het geloof. Lees de brieven van Jezus aan de 7 gemeenten in Openbaring 2 en 3 maar eens. Slechts 2 gemeenten brengen het er goed van af. Geestelijke afval is dus geen uniek teken, waardoor Paulus' argument klip en klaar zou zijn. Er wordt met *apostasia* toch echt iets anders bedoeld.

Er staat in het originele Grieks dan ook een *bepaald lidwoord* vóór het woord *apostasia*, wat aangeeft dat het niet over zomaar een afvalligheid gaat, maar een heel specifieke gebeurtenis. Het impliceert ook dat het hier niet om iets geleidelijks gaat, maar om iets heel plotselings. Want hoe kan u anders precies bepalen wanneer we het punt van deze *geestelijke afval* bereikt hebben? Welke graadmeter gebruikt u? Hoe is *geestelijke afvalligheid* te meten?

Als u mij de weg zou vragen en ik zou u vertellen dat u de plek van bestemming vindt na een boom, dan is het nog niet meteen duidelijk welke boom ik bedoel. Stel dat ik u vertel dat u de plek van bestemming vindt na de boom, dan impliceert dat dat ik iets heel specifiek bedoel! U zult dan de context van de rest van mijn beschrijving goed moeten begrijpen om precies te achterhalen wat er zo specifiek is aan die boom. En dat is nu precies wat we hier proberen te doen.

De vertalers maakten aan het einde van de Middeleeuwen een vreemde keuze, die breekt met de traditie om dit woord *apostasia* met een letterlijk, fysiek vertrek van de ene naar de andere plaats aan te duiden. Er is aan het einde van de Middeleeuwen met deze traditie gebroken omdat het hier om een zelfstandig naamwoord gaat, dat slechts op één andere plek in het Nieuwe Testament voorkomt. In Handelingen 21:21 wordt het inderdaad gebruikt om een *geestelijk vertrek* aan te geven van de wet van Mozes. Omdat de context daar heel anders is, is het niet gezegd dat de context hier hetzelfde is. De vroegere vertalers erkenden dit verschil in context en hebben dit woord *apostasia* daarom in heel veel oude handgeschreven kopieën vertaald als de opname.³

² Amos 5:18-20, Jeremia 30:7, Joël 2:11, Zefanja 1:1-7, Jesaja 2:12, Handelingen 2:20, 1 Thessalonicenzen 5:2-4

³ In de Vulgaat (4e eeuw), in de Wycliff Bijbel (1384), Tyndale Bijbel (1526), Coverdale Bijbel (1535), Cranmer Bijbel (1539), Breeches Bijbel (1576), Beza Bijbel (1583) en Geneva Bijbel (1608)

Overigens wordt dit woord *apostasia* in werkwoordsvorm in het Nieuwe Testament maar liefst twaalf keer gebruikt om een letterlijk fysiek vertrek aan te duiden en slechts driemaal voor een geestelijk vertrek, ⁴. Het is dus niet heel raar om het naamwoord ook een dergelijke betekenis toe te bedelen. Dat is zelfs binnen de semantische grenzen van het oorspronkelijke Koiné Grieks lexicon. ⁵

Door nu met onze definities nog eens goed de tekst door te lezen, wordt opeens veel duidelijker waar Paulus het hier over heeft. In feite staat er dat de grote verdrukking niet eerder begint dan dat de opname is geweest en de *mens van de wetteloosheid* is geopenbaard.

De *mens van de wetteloosheid* is de persoon die we in de volksmond de *antichrist* zijn gaan noemen. Deze *mens van de wetteloosheid* heeft 13 titels in het Nieuwe Testament en 33 in het Oude Testament, maar de term *antichrist* is daar geen van. Begrijp me goed, die *mens van de wetteloosheid* is absoluut een antichrist, maar Johannes gebruikt deze term breder. Het is dus geen exclusieve term voor deze *mens van de wetteloosheid*, maar omdat het in de volksmond toch vaak vereenzelvigd wordt, zal ik de term *antichrist* hierna voor het gemak en de leesbaarheid toch in die context blijven gebruiken. ⁶

Zoals we de passage in 2 Thessalonicenzen 2:1-4 nu lezen, lijkt het alsof de antichrist éérst op het toneel moet verschijnen voordat de opname komt. Dat is echter niet het geval. Hij zal tegen die tijd ongetwijfeld geboren en opgegroeid zijn, maar wanneer we het hebben over het moment dat hij op de voorgrond zal gaan treden, moeten we naar het volgende vers kijken.

Bewijs #3: 2 Thessalonicenzen 2:7-8

"Want het geheimenis van de wetteloosheid is al werkzaam. Alleen is er iemand die hem nu weerhoudt, totdat hij uit het midden verdwenen is. En dan zal de wetteloze geopenbaard worden. De Heere zal hem verteren door de Geest van Zijn mond en hem tenietdoen door de verschijning bij Zijn komst."

De opname wordt in dit vers weer anders beschreven. Er verdwijnt iemand uit het midden, zo valt er te lezen. Uit het midden van wat? Laten we eerst eens wat denkstappen maken. Als eerste lezen we over het *geheimenis van de wetteloosheid*. Wat is wetteloosheid? Zonde.

En wie is de enige die de zonde kan weerhouden? God Zelf, door de Heilige Geest Die in ons christenen werkzaam is. Wij kunnen uit onszelf geen zonde weerhouden. Niet zonder de Heilige Geest. Zonder Hem zouden we die zonden juist omarmen! Lees Romeinen 1:18-32 maar eens.

Nu is het natuurlijk niet zo dat de Heilige Geest zo meteen opeens verdwijnt en wij christenen het opeens zonder de Heilige Geest moeten doen. Begrijp heel goed dat de Heilige Geest nooit van ons zal wijken, als wij eenmaal opnieuw geboren zijn! ⁷

De Heilige Geest zal namelijk verdwijnen van de aarde op dat moment, maar niet zoals u dat wellicht denkt. Omdat wij als christenen worden opgenomen, zijn de handen en voeten van de Heilige Geest, als ik even zo vrij mag zijn om me zo gebrekkig uit te drukken, verdwenen. Daarom heeft satan opeens vrij spel en kan die antichrist zich openbaren.

De Heilige Geest in ons christenen is dus de Weerhouder. Door alles op een rij te zetten, wordt nu eindelijk de volgorde duidelijk:

---

⁴ Dr. Woods, A, [The Apostacy Controversy](#)

⁵ Liddell, Scott & Jones' [Greek Lexicon](#)

⁶ Dr. Missler, C, [The Return of Nimrod](#)

⁷ Johannes 14:16-17, Efeze 1:13-14, Efeze 4:30

1. De *Weerhouder* wordt uit het midden weggenomen (de opname, het *grote vertrek*).
2. De *antichrist* zal zich openbaren.
3. De *dag van de HEER*, ofwel de *grote verdrukking* zal aanbreken.

Bewijs #4: 1 Korinthe 15:51-52

"Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden."

Ook hier zien we weer heel duidelijk dat niet alleen de doden opgewekt zullen worden, maar dat ook de mensen die dan nog leven ook een nieuw lichaam zullen krijgen. Paulus voegt niet voor niets de woorden *'en ook wij zullen veranderd worden'* toe, waarmee hij zichzelf overigens ook includeert. Hij verwachtte de opname ieder moment! Het had 1900 jaar geleden net zo goed kunnen gebeuren als nu. Er zijn namelijk geen voorwaarden voor de opname. Maar daar kom ik later nog uitgebreid op terug.

En natuurlijk zien we ook in de eerste zin al dat niet allen zullen *ontslapen* (dat is een oud woord voor sterven). Dat impliceert dat sommige christenen nog in leven zullen zijn bij de opname!

Daarnaast lezen we dat het hier om een *geheimenis* gaat. Een mysterie. Het Griekse woord *mysterion* wordt hier gebruikt in de originele tekst. Maar Paulus maakt dat mysterie nu bekend! Technisch gezien was de doctrine van de opname tot en met deze eerste brief aan de Korinthiërs verborgen, maar nu Paulus dit onthult, niet meer. Dit is heel belangrijk om te begrijpen. Bedenk wel dat dit niet per se inhoudt dat we geen aanwijzingen kunnen vinden vóórdat deze brief geschreven werd. Het betekent alleen dat de doctrine nu volledig onthuld is.

Er worden in het nieuwe testament 7 mysteries genoemd die op dat moment worden onthuld, maar waar ook al eerder in het oude testament over werd gesproken op een meer verhullende manier. Ik ga daar nu echter niet heel diep op in, maar verwijs u graag door naar de Bijbelteksten in de voetnoot.⁸ We zullen later namelijk vanzelf zien dat ook het mysterie van de opname al verhuld terug is te vinden op andere plekken in het Nieuwe Testament en zelfs in het Oude Testament!

Dan is er nog wat verwarring over de zogenaamde *laatste bazuin*. Veel christenen denken hierbij aan de zevende bazuin uit Openbaring 11:15, omdat dit de laatste bazuin is die in de Bijbel genoemd wordt. Het is echter maar de vraag of het gaat om de allerlaatste bazuin ooit, of de laatste bazuin van een specifieke serie. Zo blazen de Joden op het zogenaamde *bazuinenfeest* uit Leviticus 23:24 ook op een serie bazuinen, waarvan de laatste bazuin van deze serie letterlijk *de laatste bazuin* heet.⁹ Veel christenen vermoeden daarom dat de opname weleens op dit feest plaats zou kunnen vinden, maar ik wil in dit boek geen datum verbinden aan het moment van de opname.

Daarnaast zullen er ook in het zogenaamde millennium, dat laatste 1000-jarige rijk waar Johannes in Openbaring 20:1-7 over spreekt, ook bazuinen klinken.¹⁰ Het is dus niet zo dat de 7e bazuin uit Openbaring 11:15 ook werkelijk de allerlaatste bazuin ooit is.

⁸ 1 Timotheüs 3:16, Kolossenzen 1:27, Efeze 5:31-32, Romeinen 11:25, 1 Korinthe 15:51-53, 1 Thessalonicenzen 2:7, Openbaring 17:5

⁹ Dr. Missler, C, [The Feast of Trumpets: Israel's New Year Begins](#)

Verder zouden we, als we 1 Thessalonicenzen 4:16 nog eens naast 1 Korinthe 15:51-52 leggen, tot de conclusie kunnen komen dat er maar liefst twee bazuinen klinken. De eerste bazuin klinkt bij het opstaan van de doden, maar de laatste bazuin klinkt pas op het moment dat wij allemaal veranderd zullen worden. Dit is natuurlijk wat speculatief en technisch, maar laat u leiden door de Heilige Geest en onderzoek het voor uzelf.

Bewijs #5: Openbaring 3:10

"Omdat u het woord van Mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken."

In het tweede en derde hoofdstuk van Openbaring schrijft Jezus 7 brieven aan 7 gemeenten. Deze brieven hadden natuurlijk betrekking op die specifieke gemeenten in die specifieke tijd, maar ook is er een profetische component. Dit vers is daar een getuige van, aangezien het over een heel specifieke periode gaat die hier het *uur van de verzoeking* genoemd wordt. We kenden deze periode al onder twee andere namen, zoals de *grote verdrukking* en de *dag van de HEER*. En er zijn nog veel meer termen, maar daar kom ik later nog op terug.

Deze brief is geschreven aan de gemeente van Filadelfia, maar staat model voor een gemeente die vrijwel precies leeft zoals God dat wil. Ik wil niet tot in detail ingaan op alle 7 profetische modellen,¹¹ maar wel valt op te merken dat er hier een onderdeel is dat de lokale toepassing van dit vers ver overstijgt.

Merk allereerst op dat er niet slechts wordt gesproken over *verzoeking*, maar specifiek over het *uur van de verzoeking*. Critici van de pretribulationistische opname werpen regelmatig op dat verzoeken van alle tijden zijn.¹² Ze gaan er echter aan voorbij dat deze laatste periode heel specifiek door nota bene Jezus Zelf als de *grote verdrukking* beschreven wordt.¹³ Een tijd die niemand tot nu toe heeft meegemaakt of ooit nog mee zal maken. Is dat al eens gebeurd? Het antwoord laat zich raden.

Ook in dit vers zien we dus weer dat het hier heel specifiek gaat over het *uur van de verzoeking*. Dit betekent niet per se dat de *verzoeking* of *grote verdrukking* maar 1 uur duurt. Het feit dat de vertalers het Griekse woord *hora* hebben vertaald met *uur* is een voordehandliggende keuze, maar op 11 andere plekken in het Nieuwe Testament is dit woord vertaald met *tijd* en op 3 andere plekken met *seizoen*.¹⁴

Het feit dat dit *uur van de verzoeking* volgens dit vers over de hele wereld komt, vertelt mij dat dit vers profetisch is. Want dit is nog nooit in de geschiedenis van de mensheid gebeurd. Het is om die reden ook zo provocatief dat aan deze gemeente beloofd wordt dat zij niet door deze periode heen hoeven. Dat kan maar één ding betekenen: dit type gemeente zal worden opgenomen!

---

¹⁰ Ezechiël 44:24b in relatie tot Leviticus 23:24. Ezechiël 40-48 beschrijven tot in detail hoe de tempel in het zgn. Millennium eruitziet en wat er in die periode gebeurt in deze tempel.

¹¹ Dr. Missler, C [Seven Mysterious Letters: A Timely Challenge](#)

¹² Johannes 15:20 en Johannes 16:33

¹³ Mattheüs 24:21

¹⁴ Blue Letter Bible, [hora](#)

Bewijs #6: Openbaring 12:4-5

"En zijn staart veegde het derde deel van de sterren van de hemel en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die op het punt stond te baren, om haar kind te verslinden, zodra zij het gebaard zou hebben. En zij baarde een zoon, een mannelijk kind, dat alle heidenvolken zal hoeden met een ijzeren staf. En haar kind werd weggerukt naar God en naar Zijn troon."

Dit vers is door de jaren heen vaak geïnterpreteerd als historisch vervuld. Door Jezus, aan het begin van onze jaartelling. Ook de vertalers van de Herziene Statenvertaling hebben hier een hoofdletter staan bij het kind. Toch is dat niet het complete verhaal. Het visioen dat Johannes hier heeft, lijkt inhoudelijk veel op de geboorte en hemelvaart van Jezus, maar toch zijn er een aantal belangrijke verschillen.

Zo wordt de draak door veel theologen uitgelegd als Herodes,¹⁵ maar dat is in tegenspraak met vers 9 van dit hoofdstuk, waar Johannes zich op vrijwel alle mogelijke manieren uitdrukt dat het hier om satan gaat. Er is dus iets anders aan de hand.

Ook zou het geen openbaring zijn als Johannes dit verhaal al kende. Profetie is als een patroon; het lijkt op iets dat we al kennen, maar er wordt iets nieuws aan toegevoegd.¹⁶ Zo zien we de plagen uit Egypte in het boek Openbaring ook weer terugkomen, maar dan net anders.¹⁷

Het tweede punt dat de critici maken, is dat het kind een ijzeren staf heeft. Dit is een specifiek kenmerk van Jezus.¹⁸ Toch is ook dit niet het complete verhaal. Zo lezen we in Openbaring 2:26-27 dat ook degenen die overwinnen (de christenen die naar Gods wil leven) zo'n ijzeren staf krijgen. En dat is ook logisch, want wij zullen samen met Christus regeren!¹⁹ Christus is namelijk het Hoofd, maar wij zijn het Lichaam van Christus.²⁰ Hoe kan het Hoofd regeren zonder het lichaam?

Een ander punt is dat er een acuut gevaar is voor het kind in Openbaring 12. Het zou worden verslonden na de geboorte, maar het wordt weggerukt naar de troon. Het woord *weggerukt*, dat we hier zien, is in het Grieks *harpazo*. Dat is precies hetzelfde woord dat we ook in 1 Thessalonicenzen 4:17 vinden! Sommige critici willen ons doen geloven dat het hier betrekking heeft op het vluchten naar Egypte,²¹ maar Egypte is duidelijk iets anders dan Gods troon, waar vers 5 zo duidelijk over spreekt. Andere critici zeggen weer dat het hier gaat om de hemelvaart van Jezus, maar als dat zo is, dan zorgt dat voor een aantal serieuze problemen. Want Jezus steeg rustig en vredig op, er was geen draak of satan die Hem wilde verslinden. Hij had hem juist verslagen!²²

Het lijkt er eerder op dat dit kind gered wordt van de klauwen van de draak. Vervolgens lezen we in de daarop volgende verzen dat er een periode komt waarin deze vrouw (Israël²³) vlucht naar de woestijn.²⁴ Die periode duurt 1260 dagen, wat neerkomt op 3,5 jaar. Dit is diezelfde

---

¹⁵ Mattheüs 2:16-18

¹⁶ Prediker 1:9-10, Kolossenzen 2:16-17

¹⁷ Exodus 7-9, Openbaring 15:8 en Openbaring 16:1-21

¹⁸ Psalm 2:9, Openbaring 19:15

¹⁹ 2 Timotheüs 2:12, Openbaring 20:6

²⁰ Kolosse 1:18, Efeze 6:23, 30

²¹ Mattheüs 2:13-15

²² Hebreeën 2:14, Handelingen 1:1-11. Merk op dat het woord *opgenomen* in vers 1 een keuze is van de vertalers. Het is in het Grieks een ander woord dan *harpazo*. Zie ook de concordantie van de [Blue Letter Bible](#)

²³ Genesis 37:9-10, Jesaja 66:7-9, Jeremia 30:6-7

²⁴ Vergelijk Mattheüs 24:16, Jesaja 63:1-6 en Openbaring 19:11-21.

Zie ook Dr. Stolebarger, D., [The Sheepfold in Edom](#),

periode die we in het begin van dit hoofdstuk al bespraken; de helft van 7 jaren. We lezen in vers 17 dan dat in die periode de verdrukking van de rest van haar kinderen begint.

De doctrine van 7 jaren van verdrukking komt uit Daniël 9:24-27. Deze profetie van 70 weken wordt door een groot aantal theologen al eeuwen uitgelegd als een periode van 70 zogenaamde *jaarweken*. Het idee achter een *jaarweek* is dat er voor elke dag een jaar moet worden gerekend. Dit idee komt uit Ezechiël 4:4-6 en brengt ons bij een heel interessante vervulling van profetie. Daniël deelt de 70 weken op in 7, 62 en 1 week. De eerste 7 weken (49 jaar) is de periode dat er aan Jeruzalem gebouwd is, vanaf het decreet van Artachsasta. De volgende 62 weken (434 jaar) is de periode tot het moment dat Jezus als Koning de poorten van Jeruzalem binnenreed op een ezel.²⁵

Kort daarna zou Hij gekruisigd worden²⁶ en daarmee waren de eerste 69 *jaarweken* tot een einde gekomen. Deze profetie klopt tot op de dag nauwkeurig!²⁷ Het probleem is echter dat er dan nog steeds 1 *jaarweek* over is. 1 week van 7 jaren dus.²⁸ Veel theologen gaan er daarom van uit dat die laatste 7 jaren nog moeten komen, en koppelen dit aan de grote verdrukking. Hoewel dit getal van 7 jaren verdrukking nergens letterlijk te vinden is, wordt dit idee wel heel sterk ondersteund door de gehele Bijbel heen.

In vers 27 van de profetie uit Daniël 9 valt te lezen dat er aan het begin van deze laatste jaarweek, er een verbond zal worden versterkt. Het is niet precies duidelijk is of dit nu een reeds bestaand verbond is of een nieuw verbond. Gaat het hier om een afspraak om de derde tempel te mogen herbouwen? Of gaat het over een verdeling van het land Israël in ruil voor vrede? Of nog een andere mogelijkheid? We kunnen hier pas antwoord op geven als het zover is. En aangezien wij dan als het goed is al opgenomen zijn, zullen we het wellicht nooit te weten komen.

In Daniël 12:7 zien we dat de Engel van de HEER aan Daniël in enigszins verhullende termen vertelt hoe lang die periode is. Allereerst lezen we over een tijd, tijden en een halve tijd. En in Daniël 7:25 is ook precies diezelfde frase te lezen. Maar ook in het Nieuwe Testament lezen we daarover. In Openbaring 12:14 wordt deze periode vereenzelvigd met de periode van 1260 dagen uit vers 6 van dat hoofdstuk. Het is de periode dat de vrouw (Israël) in de woestijn (Bozrah, vlakbij Petra, een plaats in Jordanië²⁹) verborgen zal zijn. 1260 dagen is 3,5 maal de periode van iets wat de Joden en sommige theologen ook wel een profetisch jaar noemen. In de 19e eeuw merkte Sir Robert Anderson dit op en berekende op grond van het decreet van Artachsasta tot op de dag nauwkeurig uit wanneer Jezus de poorten van Jeruzalem binnenreed.³⁰

Om tot de 1260 dagen te komen neemt men dus 3,5 maal het getal 360. Johannes noemt deze periode in Openbaring 13:5 ook wel 42 maanden. Ook dat is weer 3,5 maal 12 maanden. In Openbaring 11:2 lezen we wéér over die 42 maanden, en in vers 3 van dat hoofdstuk wordt dit nu weer in verband gebracht met de 1260 dagen. Het lijkt er dus heel sterk op dat de helft van die

²⁵ Jesaja 62:11, Lukas 19:42-44, Johannes 12:14

²⁶ Daniel 9:26a, Johannes 13 e.v.

²⁷ Anderson, R., *The Coming Prince* (1894)

²⁸ Het idee van een jaarweek zien we ook terug in het Joodse begrip *shmita*. Een *shmita* is een periode van 7 jaren waarin 6 jaren van arbeid wordt verricht aan de aardbodem. Het 7e jaar moest men dit land echter braak laten liggen. Ook werden in dit 7e jaar alle Hebreeuwse slaven vrijgelaten. Men 'vergat' dit 490 jaar en dat is dan ook de reden dat God Israël hiervoor verantwoordelijk hield. Van die 490 jaren stond Israël er 70 in het krijt en daarom spreekt Jeremia uit dat het land Israël 70 jaren verplicht braak zou liggen. Zie ook Jeremia 29:10, Jeremia 34:12-22 en 2 Kronieken 36:20-21. Meer informatie over de *shmita* vindt u in Exodus 23:10-11, Leviticus 25:1-7, 20-22, Leviticus 26:33-35, Deuteronomium 15:1-6, Deuteronomium 31:10-13 en Nehemia 10:31

²⁹ Zie ook Micha 2:12-13 en Jesaja 63:1-6.

³⁰ Anderson, R., *The Coming Prince* (1894), p. 74-75 (10e editie)

laatste *jaarweek* van Daniël 1260 dagen duurt. En dat stemt weer overeen met onze aanname, dat de complete laatste *jaarweek* van Daniël 2520 dagen duurt, ofwel 7 jaren.

Niet meteen even duidelijk is hierdoor over welke periode die 1260 dagen precies gaat. Gaat het over de eerste helft, of over de tweede helft van die laatste *jaarweek*? We weten in elk geval vanuit Daniël 9:27 dat er halverwege die 7 jaren een verbond gebroken zal worden dat tot gevolg heeft dat de offers zullen stoppen. Het lijkt er daarom op dat de Joden de eerste 1260 dagen van die laatste jaarweek nog in relatief rustig vaarwater zijn. Pas na het verbreken van dat verbond lijkt de grote verdrukking pas echt los te barsten. Dit idee wordt ondersteund door het feit dat Jezus in Mattheüs 24 specifiek refereert aan de gruwel uit Daniël 9 en de Joden vertelt dat ze moeten vluchten als ze die gruwel zien verschijnen op de meest heilige plaats. Dat geeft ons weer meer inzicht in wat er precies gaande is in hetgeen we lezen in 2 Thessalonicenzen 2:4. Het lijkt erop dat de antichrist halverwege die laatste jaarweek in een herbouwde tempel zal gaan zitten.³¹

Hiermee komen we ook meteen bij de theorie van de midtribulationisten. Zij verwachten dat de opname halverwege de grote verdrukking zal gebeuren. Men maakt om die reden in de theologie soms het onderscheid in het eerste en tweede deel van die laatste *jaarweek* als de *verdrukking* en de *grote verdrukking*. Het idee hierachter is dat die eerste helft niet zo erg is, en de grote verdrukking pas echt losbarst in de tweede helft.

Hoewel ik dat laatste idee op zich kan beamen, is het maar de vraag of daarmee ook meteen de zaak gemaakt kan worden dat de opname pas halverwege de laatste *jaarweek* gebeurt. We zullen hier later nog uitgebreider bij stil staan.

Bewijs #7: Mattheüs 6:9-13

"Bidt u dan zo: Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheilgd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood. En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen."

In het bekende Onze Vader zit ook een verwijzing naar de opname verborgen. Die is door de vertalers wat diffuus gemaakt, maar staat er wel degelijk. Allereerst zullen we de context van het vers waarop de focus ligt, bepalen.

In vers 10 lezen we dat wij als volgelingen van Jezus kunnen bidden om het koninkrijk op aarde. Het is dus nog niet op de aarde. Dit soort verzen geven hoofdbreken aan de Kingdom Now! theologen. Het is ook een vers dat eschatologisch 100% relevant is. Want het is een petitie aan God om dat 1000-jarige rijk op aarde te brengen. Dat vindt plaats ná de grote verdrukking.

Nu komen echter de verzen waar het allemaal om draait. In vers 13 lezen we als eerste "Leid ons niet in verzoeking." Het woord dat hier voor verzoeking gebruikt wordt in het Grieks, is *peirasmos*.³² Dit is op zich prima te vertalen als *verzoeking* of *verleiding*, maar gezien de eschatologische context is een andere overweging ook mogelijk. We zagen in bijvoorbeeld

³¹ Er zijn reeds twee tempels geweest in Jeruzalem. Beide tempels zijn vernietigd. De Joden zijn daarom hard bezig om te lobbyen voor de herbouw van de tempel, die om die reden ook alvast de derde tempel genoemd wordt. Het belangrijkste obstakel voor deze herbouw is dat het plein, waarvan men vermoedt dat het het oorspronkelijke tempelplein was, onder beheer is van de Jordaanse autoriteit en er op de plek waar het heilige der heiligen was, precies een islamitisch gedenkhuis is gebouwd. De kwestie ligt zeer gevoelig en wellicht is dit dan ook een onderdeel van het verbond uit Daniël 9:27. Zie voor meer informatie de [Encyclopedia Britannica](#) en ook de website van [The Temple Institute](#).

³² Blue Letter Bible, [peirasmos](#)

Openbaring 3:10 óók al dat er een specifiek *uur* is van verzoeking dat over de hele wereld komt. Ook hier wordt dat Griekse woord *peirasmos* in de grondtekst gebruikt. En in 2 Petrus 2:9 zien we dit woord tevens in een vers dat over de eindtijd spreekt.

"Dan weet de Heere [ook nu] de godvruchtigen uit de verzoeking te verlossen, maar de onrechtvaardigen te bewaren tot de dag van het oordeel, om gestraft te worden."

De Herziene Statenvertaling heeft de woorden *ook nu* gecursiveerd ingevoegd, wat inhoudt dat ze er in de oorspronkelijke Griekse tekst niet staan. Wat hier in feite staat, is dus een bevestiging van wat we al lezen in Mattheüs 6:13. Dat wij als godvruchtigen niet in de verzoeking of grote verdrukking worden geleid, maar verlost worden van de boze.

Dat brengt me bij het laatste deel van het vers. In veel vertalingen is dit vertaald als *het kwaad* of *het kwade*, maar het is nog maar de vraag of dat een goede vertaalkeuze is, gezien de context. Het Griekse woord hier is *poneros*,³³ en wordt op 6 andere plekken heel duidelijk gebruikt om Satan te beschrijven.

Alles bij elkaar ontstaat dus een coherent geheel, waarbij duidelijk is dat Jezus Zijn discipelen leert te bidden om niet door die verdrukking heen te hoeven. Petrus lijkt daar in zijn tweede brief veel zekerder van te zijn, en de reden daarvoor wordt in de volgende paragraaf duidelijker.

Ook hier zien we dus weer dat wij verlost worden uit de verzoeking, van de boze. Niet beschermd tijdens, nee.. verlost ván. Dat kan natuurlijk maar één ding betekenen. De opname.

In een eerste versie van dit e-book werd in dit hoofdstuk gesproken over een opname in Mattheüs 24:40-41. Dr. Andrew Woods liet mij dit vers echter beter in zijn context zien.³⁴ Om die reden is dit hoofdstuk vervangen door een andere ontdekking van de opname, door zuster Stephanie Dawn.³⁵ Om de continuïteit van het boek niet te breken, wil ik u de belangrijkste inzichten uit dit lange hoofdstuk niet onthouden.

Al eerder noemde ik dat het mysterie van de opname vóór de eerste brief aan de gemeente van Korinthe nog verhuld was. Toch komt het in dit vers wel heel sterk naar voren. Het is meer dan een aanwijzing. Bedenk dat de discipelen vaak pas later doorhadden waar Jezus over sprak.³⁶

Critici van de pretribulationistische opname zijn er vaak snel bij om te zeggen dat Jezus al in vers 29 tot en met 31 van dat hoofdstuk spreekt over de inzameling van Zijn uitverkorenen uit alle windstreken, en zij gaan er daarom vanuit dat Hij het in dit hoofdstuk telkens over hetzelfde heeft. Dat valt echter nog te bezien. Het is namelijk maar de vraag of Jezus hier chronologisch spreekt, of telkens schakelt tussen verschillende elementen van de eindtijd om een bepaalde nadruk te leggen.

Als we echter uitgaan van een opname vóór de grote verdrukking, betekent dit dat er na de grote verdrukking ook iets staat te gebeuren. En dat is dan ook precies wat vers 29 van hoofdstuk 24 aangeeft. Tegenstanders van de opname vereenzelvigen de opname daarom met de wederkomst van Jezus. Toch geeft vers 30 aan dat ieder oog Hem zal zien, terwijl 1 Thessalonicenzen 4:13-18 juist aan lijkt te geven dat niet ieder oog Hem zal zien! Ook lijkt 1 Thessalonicenzen 5:3 aan te geven dat er meteen na de opname een periode van verdrukking of

³³ Blue Letter Bible, [poneros](#)

³⁴ Dr. Woods, A.M., [Who Is The One Taken?](#)

³⁵ Dawn, S., [The Pretribulation Rapture In The Lord's Prayer](#)

³⁶ Johannes 12:16, Lukas 18:34

verderf komt. Dit idee wordt versterkt door wat we hiervoor al lezen in Openbaring 12. Dat na de opname een periode van 1260 dagen van verdrukking volgt.

Andere critici zullen om die reden dan weer zeggen dat de opname halverwege de laatste *jaarweek* van Daniël 9 volgt, omdat dit hoofdstuk ongeveer op de helft van het boek Openbaring is en er al heel veel rampen geweest zijn vanaf hoofdstuk 6.

Maar ook hier kan men zich afvragen of één en ander wel chronologisch geschreven is, of dat de schrijver van Openbaring wellicht bepaalde nadrukken wilde leggen en die dingen eerst wilde vertellen. Overweeg voor uzelf dat het boek Openbaring mogelijk telkens andere perspectieven benadrukt. Soms wordt er in één hoofdstuk wellicht een heel globale lijn uitgezet, waar later op één heel specifiek punt van diezelfde globale lijn in een ander hoofdstuk weer wordt ingezoomd.

Het teken uit Mattheüs 24:30 wordt door sommige critici van de opname vereenzelvigd met het teken uit Openbaring 12. Toch is dat idee niet te verzoenen, omdat Jezus in Mattheüs heel specifiek zegt dat dit teken ná de grote verdrukking zal komen, terwijl Openbaring 12 juist 1260 dagen van verdrukking ná het teken en ook de opname van het kind (het Lichaam van Christus) komt. Dit teken uit Mattheüs 24:30 moet dus ergens anders op slaan.

Als we Openbaring 19:11-21 bestuderen, zien we een sterke parallel met de beschrijving van Jezus in Mattheüs 24. Het is waarschijnlijk dan ook dit teken in Openbaring 19:11 waaraan Jezus refereert in Mattheüs. In beide beschrijvingen zien we verwijzingen naar de grote maaltijd voor de vogels,³⁷ een mogelijke reden waarom de zon verduisterd is³⁸ en ten slotte een grote oogst.³⁹

Het is belangrijk dat we ook goed begrijpen hoe belangrijk de agrarische cultuur niet alleen voor de Joden was, maar bovendien hoe God hier gebruik van maakt om Zijn diepste waarheden naar ons te communiceren. In Openbaring 14:14-20 lezen we over een drietal oogsten in relatie tot de wederkomst van Jezus. De laatste oogst is heel duidelijk de *druivenoogst van de wraak*, maar over de eerste twee oogsten is wat onduidelijkheid. Vers 15 vertelt ons dat de oogst nu geheel rijp is geworden, wat impliceert dat de oogst op een eerder moment gedeeltelijk rijp was.

Nu kent men in de Joodse agrarische cultuur het begrip *eerstelingen van de oogst*. Dit idee komt direct uit het Oude Testament en we zien dit in een meer geestelijke variant weer terug in het Nieuwe Testament.⁴⁰ Het is het idee dat het beste, eerste gedeelte van de oogst, alvast aan God geofferd werd. Denk bij offeren niet meteen aan verbranden. Het betekent primair dat bijvoorbeeld het beste koren of het beste van de vruchten werd aangeboden aan de priesters, die dit in voor de HEER heen en weer bewogen en daarna op mochten eten.⁴¹

Naast de *eerstelingen* was er natuurlijk ook de oogst zelf. Als we de structuur van Leviticus 23 volgen, waarin God 7 feesten geeft aan Zijn volk Israël, valt op dat er zowel op de eerste dag na

---

³⁷ Vergelijk Mattheüs 24:28 met Openbaring 19:17-18

³⁸ Vergelijk Mattheüs 24:29 met Openbaring 19:17, waar de engel vlakbij de zon staat.

³⁹ Vergelijk Mattheüs 24:31 met Openbaring 19:15, waar Mattheüs meer de nadruk legt op de eerste oogst en Johannes in Openbaring meer de nadruk op de laatste oogst van de wraak. Openbaring 14:14-20 beschrijft dit moment nog nauwkeuriger en verzoent derhalve dit idee.

⁴⁰ Exodus 34:22, Leviticus 23:10, maar ook vers 17 en 20, Ezechiël 44:30 zijn enkele voorbeelden uit het Oude Testament. Romeinen 8:23, Romeinen 11:16, Jakobus 1:18 zijn enkele voorbeelden uit het Nieuwe Testament.

⁴¹ In Leviticus 23:20 staat heel duidelijk dat het weliswaar een gave is voor de HEER, maar bestemd voor de priester.

het *Pascha* ⁴² als op het *Wekenfeest* ⁴³ eerstelingen worden aangeboden aan God. Daar kom ik later nog op terug. In vers 22 van dit hoofdstuk lezen we echter dat men de randen van de akker niet mocht oogsten. Dat was bedoeld voor de armen en de vreemdelingen. Het is voor een juiste interpretatie van Mattheüs 24:31 heel belangrijk dat we dit begrip, ook wel de *nalezing* genoemd, gaan begrijpen. ⁴⁴

Er is een directe relatie van de vier hoeken van de akker met de vier hoeken van de wereld. ⁴⁵ We zouden daarom bij de eerste twee oogsten uit Openbaring 14 kunnen denken aan de graanoogst zelf en de *nalezing* ervan. Aangezien de eerstelingen zowel op de eerste sabbat na het *Pascha* als tijdens het *Wekenfeest* werden aangeboden, is het niet meteen duidelijk waar we de opname moeten plaatsen als we lijn van de oogstfeesten blijven volgen.

In 1 Korinthe 15:20-24 wordt echter duidelijk dat Jezus de Eersteling van allen is. Van de doden, van de levenden, van de Israëlieten, van de heidenen. ⁴⁶ Ieder in zijn eigen orde, volgens vers 23. Maar volgens Jakobus 1:18 zijn ook wij eerstelingen. Aangezien wij niet met Jezus zijn opgenomen na Zijn dood, opstanding en hemelvaart, betekent dit dat dat voor ons nog toekomst is. Dat ieder in zijn eigen orde wordt opgewekt, betekent dus niet per se dat dit gelijktijdig moest plaatsvinden. Wielrenners van dezelfde ploeg finishen immers ook niet altijd allemaal tegelijk. Een beetje een vreemd en oneerbiedig voorbeeld wellicht, maar ik hoop dat het idee overkomt. We bespraken in dit hoofdstuk al eerder dat het Hoofd en het Lichaam van Christus sowieso al niet tegelijk werden opgenomen, dus ook dat bevestigt deze conclusie.

Ondanks dat we inmiddels gezien hebben dat de opname een vaststaand feit is, is het nog steeds niet veel duidelijker geworden waar we deze nu precies moeten plaatsen. Aan het begin van de laatste *jaarweek*? Of halverwege? We kunnen er op grond van de genoemde argumenten alvast wel van uitgaan dat de opname sowieso niet aan het einde van deze laatste *jaarweek* komt. In het volgende hoofdstuk hoop ik u meer duidelijkheid te geven over waarom de opname aan het begin van de laatste jaarweek geplaatst zou moeten worden.

---

⁴² Pascha is de meer correcte term voor het feest dat wij kennen als Pasen.

⁴³ Beter bekend als Pinksteren. In het Hebreeuws *Shavoe'ot*.

⁴⁴ Het idee van de *nalezing* is heel sterk vertegenwoordigd door de gehele Bijbel heen. We zien dit onder andere in Leviticus 19:10-11, maar ook in Ruth 2:2-3 en Jesaja 24:10-13

⁴⁵ Mattheüs 13:38a

⁴⁶ De term *heiden* heeft een vrij negatieve connotatie gekregen, maar betekent primair *niet-Jood*. In het Nieuwe Testament komen we die term vrij vaak tegen, waarbij vooral de niet-Joodse christenen bedoeld worden.

Hoofdstuk 2: Zeven indirecte aanwijzingen

In het vorige hoofdstuk hebben we 7 directe harde bewijsstukken neergelegd, waarmee de opname onmogelijk meer ontkend kan worden. Toch is het goed om nog meer informatie te krijgen door naar wat subtielere aanwijzingen te kijken in Gods woord.

In elk geval konden we al uitsluiten dat de opname aan het einde van de laatste jaarweek gebeurt, aangezien dat voor een aantal onverzoenbare problemen zorgt.

We zullen heel duidelijk in gedachten moeten houden dat de opname en de wederkomst van Jezus twee verschillende dingen zijn! Ondanks de vele preken die we daar wellicht over gehoord hebben en ondanks wat oppervlakkige gelijkenissen, zijn er vooral veel verschillen. Zo zet Jezus Zijn voet bij de opname niet op de aarde, maar we ontmoeten Hem in de wolken.⁴⁷ Bij de wederkomst zet Hij Zijn voet echter wél op aarde!⁴⁸ Ook gaan de heiligen bij de opname omhoog, maar bij de wederkomst komen ze omlaag.⁴⁹ Verder ontdekten we in het vorige hoofdstuk ook dat de opname plotseling zal zijn, in een oogwenk, een ondeelbaar ogenblik;⁵⁰ niet ieder oog zal Hem zien. Dit terwijl bij de wederkomst wél elk oog Hem zal zien.⁵¹ Ten slotte is het duidelijk dat de wereld er bij de opname relatief vredig en veilig uitziet.⁵² Bij de wederkomst is dat wel anders!⁵³

In dit hoofdstuk zullen we een nauwkeuriger beeld gaan krijgen over waar de opname nu precies geplaatst moet worden en wat nu het specifieke doel van de opname is.

Aanwijzing #1: *Openbaring 2:20-22*

"Maar Ik heb enkele dingen tegen u: dat u de vrouw Izebel, die van zichzelf zegt dat zij een profetes is, ongemoeid haar gang laat gaan om te onderwijzen en Mijn dienstknechten te misleiden, zodat zij hoererij bedrijven en afgodenoffers eten. En Ik heb haar tijd gegeven, opdat zij zich van haar hoererij zou bekeren, maar zij heeft zich niet bekeerd. Zie, Ik werp haar te bed, en breng hen die overspel met haar plegen, in grote verdrukking, als zij zich niet bekeren van hun werken."

In deze brief aan de gemeente van Thyatira schrijft Jezus harde woorden aan een kerk die model staat voor een gemeente waar invloeden van andere religies naar binnen zijn geslopen. In het vorige hoofdstuk bespraken we de profetische component van deze brieven al, en indien we daarvan uitgaan, zijn de implicaties van vers 22 groot. Het zou betekenen dat een groep mensen

⁴⁷ 1 Thessalonicenzen 4:17

⁴⁸ Zacharia 14:3-4

⁴⁹ Openbaring 19:14. Merk op dat deze *legers* in vers 8 dezelfde beschrijving toebedeeld krijgen als de *bruid*. Het originele Griekse woord *strateuma*, dat hier met *legers* is vertaald, wordt op vele andere plekken in het Nieuwe Testament gebruikt om letterlijke, menselijke soldaten aan te duiden, Zie bijvoorbeeld Mattheüs 22:7, Lukas 23:11, Handelingen 23:10 en ook vers 27. Verder ontdekten we in Openbaring 2:26-27 al dat ook wij de macht zullen krijgen om met een ijzeren staf de heidenvolken te hoeden en in stukken te breken. Dat is dan ook het moment dat we zien in Openbaring 19:15, direct nadat deze legers uit de hemel neerdalen. Natuurlijk is het ook mogelijk dat het hier gaat om engelen, maar gezien de context is het waarschijnlijker dat wij Hem zullen volgen waar Hij ook gaat. Daarnaast beschrijft Zacharia 14:4-5 ditzelfde moment als in Openbaring 19:14-15, en heeft hier het woord *heiligen* staan. In het originele Hebreeuws staat daar *kadosh* en dat wordt bijna altijd gebruikt om God Zelf dan wel heilige mensenkinderen te beschrijven. Zie voor meer informatie ook de [Blue Letter Bible](#).

⁵⁰ 1 Korinthe 15:51-52

⁵¹ Mattheüs 24:30

⁵² 1 Thessalonicenzen 5:3

⁵³ Mattheüs 24:29-31

die tot dit type kerk behoren, dwars door die grote verdrukking heen moeten! En het insinueert daarmee ook meteen dat de rest van die gemeente, evenals de andere 6 gemeentetypen waar Jezus aan schrijft, daar dus niet doorheen hoeven gaan. Dat kan alleen maar door hier aan een opname te denken!

Aanwijzing #2: Johannes 14:3

"En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben."

Jezus spreekt hier de beroemde woorden tegen Zijn discipelen, dat Hij hen tot Zich zal nemen. Misschien heeft u hier altijd zo overheen gelezen. Maar denk er eens over na. Als Hij hier puur sprak over de opstanding uit de doden, dan had Hij dat gewoon zo kunnen noemen. Nee, het gaat om meer dan dat. Het is breder. Het gaat hier over de opname van zowel de doden als de levenden.

Aanwijzing #3: Lukas 21:36

"Waak dan te allen tijde en bid dat u waardig geacht zult worden om al die dingen die gebeuren zullen, te ontvluchten, en om te kunnen bestaan voor de Zoon des mensen."

In dit hoofdstuk spreekt Jezus over de eindtijd en dus ook over de grote verdrukking. Hij sluit zijn rede af met deze woorden, waardoor duidelijk wordt dat sommige mensen deze vreselijke dingen dus blijkbaar kunnen ontvluchten. Wat bedoelt Jezus hiermee? Als u het boek Openbaring leest, wordt heel duidelijk dat niemand die dan nog op aarde is, die rampen zal kunnen ontvluchten.⁵⁴ Het kan hier dus alleen maar over een opname gaan!

'Hoe wordt u waardig geacht?' is natuurlijk de volgende logische vraag, Dat kan op geen enkele manier door uw eigen rechtvaardigheid,⁵⁵ maar alleen door de rechtvaardigheid van Jezus die ook voor ons beschikbaar is.⁵⁶ Hij maakt ons rechtvaardig, indien we in Hem geloven.⁵⁷

Aanwijzing #4: 2 Petrus 2:9

"Dan weet de Heere [ook nu] de godvruchtigen uit de verzoeking te verlossen, maar de onrechtvaardigen te bewaren tot de dag van het oordeel, om gestraft te worden."

We spraken in het vorige hoofdstuk al kort over dit vers, wat parallel loopt aan het vers uit het Onze Vader, maar veel explicieter is over de context van de eindtijd. Een vraag die is blijven hangen is: "Hoe kan Petrus hier nú zo zeker zijn dat de Heere hem uit die verzoeking / verdrukking redt, terwijl daar in Mattheüs 6 nog voor gebeden moest worden?"

Het antwoord hierop is simpel. Tussen deze twee momenten staat een kruis. Het kruis van Golgotha, waaraan Jezus voor de zonden van iedereen is gestorven. En iedereen die daarin gelooft, hééft eeuwig leven. En dat niet alleen, we zijn als godvruchtigen / gelovigen ook in een andere positie, blijkens dit vers en natuurlijk ook wat Paulus bijvoorbeeld schrijft in Romeinen 5:9. Hier zoomen we later in deze paragraaf⁵⁸ nog verder op in.

⁵⁴ 1 Thessalonicenzen 5:3b, Openbaring 6:16, Openbaring 9:6

⁵⁵ Romeinen 3:23, Jesaja 64:6

⁵⁶ Romeinen 3:24 e.v.

⁵⁷ Efeze 2:8-9, Romeinen 10:9-10, 1 Korinthe 15:1-4, Habakuk 2:4b

⁵⁸ Zie aanwijzing 7 van deze paragraaf, op pagina 21-22

In Mattheüs 6 wilde Jezus Zijn discipelen hierop voorbereiden. Dat zij later zouden gaan geloven in Hem, in Zijn offer van verzoening. Dat Hij de weg naar verzoening had vrijgemaakt. Bedenk u dat zij pas later alles snaptten. De Heilige Geest kwam pas later om hen alles duidelijk te maken.⁵⁹

In een eerdere versie van dit e-book stond in dit hoofdstuk een verwijzing naar Mattheüs 24:22-24 waarin een hint naar de opname gelezen kon worden. Voortschrijdend inzicht heeft mij ertoe gebracht dit hoofdstuk te vervangen met iets wat ik recentelijk zelf ontdekte tijdens een Bijbelstudie in 1 Thessalonicenzen 3 en u hierboven kunt lezen. Omdat dr. Andrew Woods op overtuigende wijze heeft laten zien dat Mattheüs 24 over Israël en de wederkomst gaat, leek het me beter om deze hint te verwijderen. Dat de dagen ingekort worden, heeft vrijwel zeker meer betrekking op het behouden van het vlees van de Joden dan op de kerk. Het publiek hier is overduidelijk Joods en het onderwerp hier absoluut de wederkomst, en niet de opname. Toch heb ik in dit hoofdstukken enkele belangrijke inzichten voor u, en daarom besloten om delen ervan toch te includeren in dit hoofdstuk, om de continuïteit en leesbaarheid te kunnen blijven waarborgen.

We kunnen een heel sterke parallel ontdekken tussen Mattheüs 24 en Openbaring 6. Zo introduceert Openbaring 6 heel duidelijk de 4 bekende ruiters van de apocalypse.

De eerste ruiter wordt vaak vereenzelvigd met de Ruiter op het witte paard uit Openbaring 19:11-16, maar men gaat er hierbij aan voorbij dat er ook een aantal grote verschillen zijn. De ruiter uit Openbaring 6 heeft een boog, de Ruiter uit Openbaring 19 een zwaard. De ruiter uit Openbaring 6 komt met een bont gezelschap. De Ruiter uit Openbaring 19 wordt gevolgd door de heilige legers, gekleed in blinkend wit linnen. De ruiter uit Openbaring 6 heeft één overwinningskroon,⁶⁰ de Ruiter in Openbaring 19 heeft heel véél diademen.⁶¹ We hebben hier dus te maken met een na-aper. Verder zien we een boog, maar waar zijn de pijlen? Zou het kunnen dat deze boog, net als de boog in Genesis 9:12-13, symbool is van een verbond? Dat doet natuurlijk meteen denken aan het verbond dat de antichrist sluit in Daniël 9:27. In dat geval zien we een duidelijke parallel met Mattheüs 24:5, waar het over valse christussen gaat. Ook in vers 24 wordt dit nog weer eens benadrukt.

De tweede ruiter is de ruiter op het rode paard. Hier wordt heel duidelijk bij vermeld dat het hem erom te doen is om de vrede van de aarde weg te nemen. Oorlog dus. Net als in vers 6 van Mattheüs 24. Misschien begint u de parallel al wat te zien.

De derde ruiter is de ruiter op het zwarte paard. Hier is de boodschap iets subtieler, maar nog steeds duidelijk. Het feit dat voedsel duur is, wijst op een hongersnood. Dat is weer wat we lezen in vers 7a van Mattheüs 24.

De vierde ruiter is de ruiter op het grauwe paard. Sommige vertalingen hebben een vaal of een groen paard. Hoe het ook zij, deze ruiter staat overduidelijk symbool voor dood en ziekte. De dood wordt letterlijk in de tekst genoemd, maar de ziekte is wat subtieler verstoppt. Bij de wilde beesten van de aarde denkt u wellicht aan hyena's en allerlei andere grote predatoren, maar het

⁵⁹ Johannes 2:22, 14:26, 16:13.

⁶⁰ In het Grieks staat hier het woord *stephanos*, wat een kroon was die bij bijvoorbeeld de Olympische spelen werd uitgereikt.

⁶¹ In het Grieks staat hier het woord *diademos*, waarvan natuurlijk ons woord diadeem afkomstig is. Het is al een rode vlag dat er een heel ander woord wordt gebruikt en daarom vinden we mogelijk een belangrijke les voor het bepalen van de identiteit van deze Ruiter. [Strong's concordantie](#) geeft als betekenis voor diademos aan dat het om een koninklijke kroon gaat.

Griekse lexicon staat een bredere beschrijving toe.⁶² Denk eens aan kleine wilde beesten, zoals ratten, die allerlei ziekmakende bacteriën en virussen met zich mee kunnen dragen. Als dat het geval is, is ook vers 7b van Mattheüs 24 perfect vertegenwoordigd in het rijtje van de 4 ruiters uit Openbaring 6. Is het niet bijzonder dat in vers 5, 6 en 7 van Mattheüs 24 precies al die eigenschappen van de ruiters uit Openbaring 6 worden genoemd?

Laat u ook niet verwarren door de frase *de komst van de Mensenzoon*. Jezus' eerste komst naar de aarde was ook in twee etappes. Hij kwam als Kind van vlees en bloed in een kribbe, en ruim 30 jaar later kwam hij na te zijn gestorven weer opnieuw in een verheerlijkt lichaam.⁶³ Toch hebben we het vaak over de eerste komst en bedoelen we dit geheel van geboorte tot en met de opstanding. Zo is het ook niet vreemd om te spreken over Zijn tweede komst en hierbij wat algemener te spreken in plaats van heel specifiek de opname nog eens apart te benoemen. Bedenk immers dat de opname verborgen was tot en met de eerste brief aan de Korinthiërs, zoals we in het vorige hoofdstuk al lazen. Het is dus nog wat verhuld.

Aanwijzing #5: 1 Thessalonicenzen 3:13

"Opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen."

De context hier is duidelijk de komst van de Heere Jezus Christus. Maar wie zijn al die heiligen? Dit wordt vaak uitgelegd als engelen. Maar is dat wel zo? Op deze plek wordt het Griekse woord *hagios* gebruikt. Dat woord wordt in het Nieuwe Testament maar liefst 61 x vertaald als *heiligen*⁶⁴ en verwijst in sowieso 58 instanties naar letterlijke mensen van vlees en bloed. Dat blijkt uit de directe context. Er zijn 3 instanties waarin dit niet meteen duidelijk is, maar door deze verzen te vergelijken met de andere verzen, wordt helder dat ook hier verwezen wordt naar mensen van vlees en bloed.

Strong's concordantie geeft nergens aan dat dit vertaald mag worden met engelen. Wél wordt het in 5 gevallen als bijvoeglijk naamwoord gebruikt om te verwijzen naar engelen, maar dan is het altijd vergezeld van het Griekse woord *angelos* en nooit als zelfstandig naamwoord, zoals hier het geval is.

Laat dit eens op u inwerken. Bij de wederkomst komt Jezus terug met Zijn heiligen. Mensen van vlees en bloed. Waar zijn die al die tijd geweest dan? Waar komen die opeens vandaan? Denk nog eens terug aan het eerste hoofdstuk. Wij zullen állen, dood of levend, weggenomen worden als de bazuin klinkt. Meteen daarna beschrijft Paulus in 1 Thessalonicenzen 5 hoe een plotseling verderf over de aarde komt. Wij zijn dan in de hemel bij Jezus. Voor altijd. Pas 7 jaar later komen wij weer terug mét Hem. Dat wordt dan ook bevestigd in Openbaring 19:11-15.

De situatie hier te vergelijken met 1 Thessalonicenzen 5 is waanzin, omdat daar in vers 3 wordt gesproken over 'vrede en veiligheid'. Daar is aan het einde van Openbaring 18 en het begin van hoofdstuk 19 voor de wereldbewoners absoluut geen sprake meer van. Ze is nog niet eens bekomen van alle ellende uit het vorige hoofdstuk of Jezus komt alweer om de ultieme genadeklap uit te delen, aan het einde van hoofdstuk 19. 1 Thessalonicenzen spreekt over het begin van de grote verdrukking, terwijl Openbaring 19 spreekt over het einde ervan.

⁶² [Thayer's Greek Lexicon](#) opent direct met *kleine dieren* en geeft zelfs voorbeelden.

⁶³ 1 Korinthe 15:44-49

⁶⁴ Blue Letter Bible, [hagios](#)

Aanwijzing #6: Romeinen 11:25-26

"Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob."

Paulus wijdt in de brief aan de Romeinen drie hoofdstukken aan de bestemming van Israël. Want nadat bleek dat ook de heidenen christen mochten worden, waren de christelijke Joden in de war. Daarom volgde de zogenaamde concilie van Jeruzalem,⁶⁵ waarin Jakobus alle christelijke Joden nog eens herinnerde aan een profetie uit Amos 9:11-12. Ook Paulus maakt dat in zijn brief aan de Romeinen dus nog eens goed duidelijk.

Het is ongelooflijk dat er eeuwenlang zoveel *vervangingstheologie*⁶⁶ en antisemitisme is geweest. Dit terwijl God in Genesis 15:18-21 heel duidelijk maakt dat Abrahams nageslacht in het gebied van de rivier in Egypte tot en met de Eufraat in het huidige Irak en Syrië zal wonen. God legde dit zelfs in een onvoorwaardelijk verbond⁶⁷ vast!

In Jesaja 6:9-10 is God echter zo boos op Israël, dat Hij hen overgeeft aan hun verharde harten, die zich om die reden nog verder verharden. Ze worden geestelijk blind en doof, en dat verklaart ook waarom ze de Messias zo'n 2000 jaar geleden afwezen. Over deze verharding heeft Paulus het hier in Romeinen 11. Maar vóórdat die verharding verdwijnt, zal de *zogenaamde volheid van de heidenen*⁶⁸ binnengaan. De logische vraag die hierbij gesteld moet worden is: "Binnengegaan in wat?" Hebben we het hier over de opname? En betekent dit vers dan dat wanneer de opname is geweest, de verharding over Israël zal verdwijnen?

Aanwijzing #7: Romeinen 5:9

"Veel meer dan zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed, door Hem behouden worden van de toorn. "

In de eerste 8 hoofdstukken van zijn brief aan de Romeinen gaat Paulus heel stapsgewijs het proces van zaligmaking door. Of hij bij het schrijven van dit specifieke vers ook de opname in gedachten had, weet ik niet. Toch valt hier een belangrijke les te leren. Wij zijn als gerechtvaardigde christenen niet bestemd tot Zijn toorn!

---

⁶⁵ Handelingen 15:1-33, met name vers 16.

⁶⁶ De vervangingstheologie is een inmiddels gelukkig aan terrein verliezende leer dat de kerk de plek van Israël ingenomen zou hebben. Eeuwenlang was dit vreemd genoeg de dominante leer, terwijl Paulus er in Romeinen 9 tot en met 11 juist zo klip en klaar over schrijft. Na de heroprichting van de staat Israël in 1948 verloor die theologie gelukkig snel veel aanhang. Ezechiël 37:8-10 maakt op een heel beeldende wijze duidelijk dat Israël in twee fases weer terug zal komen. Eerst de beenderen, daarna pas de geest. Momenteel zien we een Israëliische staat waar relatief weinig christenen zijn. Iets meer dan 2% is christen. Haar geestelijke hergeboorte zal dus later volgen. Volgens Jezus in Mattheüs 24:32-34 is dat binnen één geslacht (generatie). Hoe lang dat precies is, is niet helemaal duidelijk.

⁶⁷ In vers 9 van Genesis 15 begint God met Abraham op te dragen welke dingen hij moet halen om het ritueel voor de verbondssluiting, dat destijds normaal was in het Midden-Oosten, te starten. Hij brengt Abraham echter in een diepe slaap en vervult het hele ritueel Zelf. Abraham had daarom totaal geen invloed op de condities van dit verbond, die overigens ook niet genoemd werden. Om die reden kunnen we aannemen dat dit verbond onvoorwaardelijk is en dat God dit nooit zal verbreken. Daarom blijft er altijd een restant over. Niet omdat Israël nu zo'n goed volk is, maar omdat Gods Naam op het spel staat! Zie ook Jesaja 48:9.

⁶⁸ De *volheid van de heidenen* verwijst naar die christelijke niet-Joden, die sinds het begin van de jaartelling aan het Lichaam van Christus zijn toegevoegd, tot nu. Er komt een dag dat hun getal volledig is, maar alleen God kent dat getal.

Als we het boek Openbaring echter goed lezen, zien we dat het doel van de grote verdrukking het uitstorten van Gods toorn over de niet-bekeerlingen is.⁶⁹ Het is daarom gek om te denken dat wij als christenen door de verdrukking heen zouden moeten! Want wij zijn niet bestemd tot Gods toorn! En dat is ook logisch. Als wij de bruid van Christus zijn,⁷⁰ waarom zou de Bruidegom zijn bruid dan eerst tot moes slaan alvorens haar te trouwen?

We zullen in de komende hoofdstukken nog veel meer voorbeelden tegenkomen waaruit heel duidelijk blijkt dat nergens in de Bijbel Gods wraak voor de rechtvaardigen is bestemd. God kan ons kastijden,⁷¹ maar dat is iets heel anders dan Zijn wraak over ons uitgieten. Evenzo bestraffen wij onze kinderen, maar daar is natuurlijk een duidelijke grens. We houden van hen! Er zit een filter op onze boosheid. Maar Gods wraak wordt in de grote verdrukking onverdund uitgestort.⁷² Zonder filter! De Bijbel maakt op heel veel plekken duidelijk dat de rechtvaardigen daar nooit doorheen hoeven gaan, maar beschermd zullen worden.

Om die reden is het dus ook niet meer dan logisch dat wij voor de laatste jaarweek zullen worden opgenomen. Want we komen die wraak van God al snel na het verbreken van de zegels tegen in Openbaring 6.⁷³ Nu is het natuurlijk maar de vraag hoe groot de tijdsspanne is waarover die zeven zegels gaan, aangezien het zesde zegel al gaat over de hemel die opgerold wordt als een boekrol en bergen en eilanden die verdwijnen. Zulke woorden doen al meteen denken aan Openbaring 16:20 en daarmee het einde van de verdrukking. Bedenk dat Openbaring niet per se chronologisch is.

Om die reden is er door de midtribulationisten een nieuwe term bij bedacht. De *pre-wraak opname*. Het idee daarachter is dat de opname dan misschien niet precies op de helft van de grote verdrukking komt, maar ergens halverwege, net voor het moment dat Gods wraak uitgestort gaat worden. Men plaatst de opname in dat geval gemakshalve vaak maar vóór het zesde zegel, omdat daar in de tekst heel duidelijk over de wraak van het Lam gesproken wordt. Waar men aan voorbijgaat, is dat de wraak van God natuurlijk ook best in die eerste vijf zegels uitgestort kan worden, alleen dat dat tekstueel niet direct zichtbaar is.

Toch ontdekten we al dat het zesde zegel uit Openbaring 6 samenvalt met de zevende schaal uit Openbaring 16.⁷⁴ Dat betekent dat die andere zes schalen dus eerder zijn. Over die schalen wordt echter heel duidelijk gezegd dat ze de wraak van God stillen.⁷⁵ Hoewel die zeven schalen natuurlijk prima tussen het vijfde en zesde zegel kunnen plaatsvinden, zullen we in het volgende hoofdstuk nog duidelijker bepalen waarom de opname toch echt vóór de complete laatste jaarweek geplaatst moet worden.

---

⁶⁹ Openbaring 6:16, Openbaring 11:18, Openbaring 14:10, Openbaring 15:1, Openbaring 16:1

⁷⁰ Efeze 5:23-32, Openbaring 19:7-9

⁷¹ Openbaring 3:19, Hebrëeën 12:6-8

⁷² Openbaring 14:10

⁷³ Openbaring 6:16, bij het zesde zegel.

⁷⁴ Openbaring 6:14 en Openbaring 16:20 beschrijven op identieke wijze hoe de bergen en eilanden verdwijnen. We mogen aannemen dat die eilanden en bergen niet later weer terugkomen om vervolgens opnieuw te verdwijnen, om een chronologische uitleg van het boek Openbaring te forceren.

⁷⁵ Openbaring 15:1 en Openbaring 16:1

Hoofdstuk 3: Zeven aanwijzingen in het Nieuwe Testament

In het eerste hoofdstuk werd duidelijk dat de opname in elk geval niet helemaal aan het einde van de verdrukking kwam. De opname en de wederkomst zijn twee verschillende dingen. In brede zin horen ze natuurlijk bij elkaar, maar er zit in elk geval een aanzienlijke tijd tussen.⁷⁶

Toch zien critici nog ruimte voor een opname die voor het zesde zegel plaatsvindt, dus niet per se vóór het eerste zegel uit Openbaring 6. We zullen in dit hoofdstuk ook met die theorie afrekenen.

NT aanwijzing #1: *1 Thessalonicenzen 1:9-10*

"Want zij vermelden zelf over ons hoezeer wij ingang bij u gekregen hebben en hoe u zich van de afgoden tot God bekeerd hebt om de levende en waarachtige God te dienen, en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Die Hij uit de doden heeft opgewekt, namelijk Jezus, Die ons verlost van de komende toorn."

Net als in het vorige hoofdstuk, zien we ook hier weer dat wij als christen niet door de toorn van God heen hoeven. Sommige critici maken heel creatief daarom gebruik van het argument dat wraak iets anders is dan toorn. En daar hebben ze deels natuurlijk gelijk in. Toorn benadrukt het emotionele aspect, de boosheid van God. Wraak benadrukt juist het juridische aspect, de vergelding van de schuld die de mens bij God heeft gemaakt. Het zijn twee zijden van dezelfde medaille. Om die reden wordt het in het Nieuwe Testament daarom vaak door elkaar heen gebruikt, hoewel de auteurs wellicht wel heel specifiek andere woorden kozen om juist het ene of andere aspect meer te benadrukken. Maar het één staat natuurlijk niet los van het ander. Hoe kunnen we vergelding ontvangen voor onze daden zonder de boosheid van God daarbij te ervaren?

Zelfs veel vertalers hebben daarom dit onderscheid niet gemaakt. En ook al zouden we hier toch een onderscheid moeten maken, het woord *toorn* dat hier in dit vers gebruikt wordt is het Griekse *orge*, wat precies hetzelfde woord is als op talloze andere plekken in Openbaring.⁷⁷ Ook in het volgende vers zien we dit woord *orge* in de originele Griekse grondtekst weer terug.

NT aanwijzing #2: *1 Thessalonicenzen 5:9-10*

"Want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid, door onze Heere Jezus Christus, Die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, samen met Hem zouden leven."

Net als in de vorige tekst, gaat het ook hier weer over het ontvluchten van de toorn of wraak van God. Interessant is ook dat Paulus hier noemt dat dit gebeurt voor zowel degenen die slapen als degenen die wakker zijn. U kunt discussiëren over wat *slapen* hier precies betekent, maar het maakt het wat de opname betreft niet veel anders. Als we met *slapen* die christenen bedoelen die al gestorven zijn, dan betekent het dat de wakende christenen nog leven. In dat geval kunnen we de opname dus letterlijk in dit vers ontdekken!

Als we met *slapen* die christenen bedoelen die geestelijk in slaap gesuft zijn, dan ondersteunt dat de gedachte dat zelfs zij opgenomen zullen worden! En ook dat is heel Bijbels. We hebben onze verlossing sowieso al niet verdiend! Wel kunnen we loon ontvangen.⁷⁸ De

---

⁷⁶ Openbaring 9:5

⁷⁷ Openbaring 6:16, Openbaring 11:18, Openbaring 14:10, Openbaring 16:19

⁷⁸ 1 Korinthe 3:10-15, Efeze 2:8-9

opname maakt geen deel uit van dat loon. Het is deel van onze verlossing. We zullen later uitgebreider stilstaan bij het verkrijgen van loon en waar dat past in relatie tot de opname.

NT aanwijzing #3: Johannes 11:25-26

"Jezus zei tegen haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven, en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid. Geloof u dat?"

Ook in dit vers zien we weer heel duidelijk dat zowel de doden als de mensen die bij de opname nog leven, niet zullen sterven in eeuwigheid. Lees het nog maar eens goed door, anders mist u het wellicht. We zullen leven. Ook al waren we gestorven. Ofwel, als we niet waren gestorven, zouden we ook leven! Sterker nog, we zouden dan zelfs nooit doodgaan! Het is vrij subtiel, en we kunnen er gemakkelijk overheen lezen, maar het staat er toch duidelijk!

NT aanwijzing #4: Openbaring 4:5

"En uit de troon kwamen bliksemstralen, donderslagen en stemmen. En er stonden zeven vurige fakkels te branden vóór de troon. Dit zijn de zeven Geesten van God."

Voor de uitleg van deze aanwijzing moeten we eigenlijk eerst kijken naar het eerste hoofdstuk van Openbaring. In vers 20 daarvan zien we de 7 kandelaren van God uitgelegd als de 7 gemeenten. Dit zijn natuurlijk die 7 gemeenten aan wie Jezus die brieven destijds schreef, maar zoals we al eerder ontdekten, spreken deze 7 gemeenten ook over 7 typen gemeenten. "Wie oren heeft om te horen", zegt Jezus telkens immers in die brieven.⁷⁹ Heeft u oren? Dan geldt die brief ook voor u. Merk ook op dat Hij elke individuele gemeente adresseert met "de gemeenten."⁸⁰ In het meervoud dus. Elke brief geldt dus niet alleen voor die ene gemeente, maar voor alle gemeenten. Ook voor u dus!

Die 7 gemeenten zijn in het eerste hoofdstuk van Openbaring nog op aarde. Jezus maakt dat heel duidelijk in vers 19 van het eerste hoofdstuk. Johannes moest opschrijven wat hij had gezien, wat is, en wat nog moest geschieden. Het eerste hoofdstuk is datgene wat hij tot dat moment had gezien. De volgende twee hoofdstukken is hetgeen op dat moment is. Dat gaat over die 7 gemeenten. Het vierde hoofdstuk opent in het Grieks met de frase *meta tauta*. Dat is precies dezelfde frase als we in hoofdstuk 1 al lazen, wat vertaald is met *wat nog moest geschieden*. Vanaf dat hoofdstuk is alles dus toekomst.

Het is belangrijk dat we dit in gaan zien, zodat we het boek Openbaring beter kunnen snappen. Want het is in hoofdstuk 4 dat we die fakkels weer terugzien. Daarbij wordt wel gezegd dat het de 7 Geesten van God zijn.⁸¹ Aangezien Gods Heilige Geest in ons woont, zijn die fakkels en de kandelaren natuurlijk met elkaar verbonden.⁸² Misschien vindt u dit vergezocht, maar het zou natuurlijk een aanwijzing kunnen zijn dat de 7 gemeenten die eerst op aarde waren, op dit moment in de hemel zijn. In de volgende twee aanwijzingen wordt dat idee sterker onderbouwd. Onderzoek het voor uzelf en laat u leiden door de Heilige Geest.

NT aanwijzing #5: Openbaring 4:1

"Hierna zag ik, en zie, er was een deur geopend in de hemel. En de eerste stem die ik als van een bazuin met mij had horen spreken, zei: Kom hier, omhoog, en ik zal u laten zien wat hierna moet

⁷⁹ Openbaring 2:7, 11, 17 en 29, Openbaring 3:6, 13 en 22.

⁸⁰ Openbaring 2:7, 11, 17 en 29, Openbaring 3:6, 13 en 22.

⁸¹ Jesaja 11:2 vertelt over 1. de Geest van de HEERE, 2. van wijsheid, 3. van inzicht, 4. van raad, 5. van sterkte, 6. van de kennis en 7. van de vreze des HEEREN.

⁸² 1 Korinthe 3:16

geschieden. En meteen raakte ik in geestvervoering. En zie, er stond een troon in de hemel, en op de troon zat iemand."

Het feit dat er vóór de tekst die we net al bespraken een deur geopend is in de hemel, is ook weer een belangrijke aanwijzing dat we de opname hier kunnen plaatsen. Ook is er de stem van een bazuin te horen ⁸³ en een stem die zegt: "Kom hier, omhoog." Het heeft sterke parallellen met teksten die we al eerder gelezen hebben in het eerste hoofdstuk. Ook is het provocatief dat dit moment te plaatsen is voordat de hele scène in Openbaring 6, die met het verbreken van de zegels, start. Dat zou kunnen betekenen dat de opname al vóór de start van de grote verdrukking begint.

Maar indien u nog steeds niet overtuigd bent, wil ik u graag meenemen naar het belangrijkste argument voor een opname in hoofdstuk 4 van Openbaring. Daarvoor moeten we alvast in het hoofdstuk erna spieken.

NT aanwijzing #6: Openbaring 5:8-10

"En toen Het de boekrol genomen had, wierpen de vier dieren en de vierentwintig ouderlingen zich vóór het Lam neer. Zij hadden elk een citer en gouden schalen vol reukwerk. Dit zijn de gebeden van de heiligen. En zij zongen een nieuw lied en zeiden: U bent het waard om de boekrol te nemen en zijn zegels te openen, want U bent geslacht en hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elke stam, taal, volk en natie. En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde."

Al in hoofdstuk 4 van het boek Openbaring zien we deze 24 mysterieuze ouderlingen opduiken. Het is bijzonder dat zowel Ezechiël als Daniël beiden geen vermelding maken van deze 24 ouderlingen wanneer ze een vrijwel identieke ervaring hebben als Johannes. ⁸⁴ Ezechiël ziet wel de 4 wezens, maar niet de 24 ouderlingen. Daniël ziet ook de wielen die Ezechiël zag, en ook hoe de tronen worden neergezet, maar ook weer niet die 24 ouderlingen. Wie zijn deze mensen?

Om die vraag te beantwoorden, zullen we deducerend te werk moeten gaan. Allereerst weten we nu dus dat deze 24 ouderlingen in de tijd van Ezechiël en Daniël waarschijnlijk nog niet in de hemel waren.

Verder zeggen ze van zichzelf dat zij uit elke stam, taal, volk en natie komen. Dit betekent dus dat we het hier niet hebben over alleen maar Joden. Want zij spreken verschillende talen en komen uit verschillende volken.

Sommige christenen vermoeden dat het hier om de oudtestamentische heiligen gaat, die tegelijk met Jezus werden opgewekt. ⁸⁵ Allereerst staat er dat deze heiligen werden opgewekt, en niet per se werden opgenomen. Het lijkt niet waarschijnlijk dat zij al een verheerlijkt lichaam hebben gekregen. ⁸⁶

Bovendien waren die oudtestamentische heiligen vooral Joden. Sommige critici zullen zeggen dat de heiligen vóór Abraham allemaal heidenen waren, en dat is natuurlijk waar. Maar bedenk dan ook dat men in de tijd van Abram nog steeds één taal sprak! ⁸⁷ Ook dit is dus moeilijk

⁸³ 1 Thessalonicenzen 4:16, 1 Korinthe 15:52

⁸⁴ Ezechiël 1:1-28, Daniël 7:9-10

⁸⁵ Mattheüs 27:52-53

⁸⁶ 1 Korinthe 15:20-23, maar ook vers 40, 44 en 51-52. Merk op dat Paulus hier spreekt over allen, als hij het heeft over het moment van verandering bij de opname. Dit is moeilijk te verzoenen met de uitleg dat de oudtestamentische heiligen al een verheerlijkt lichaam ontvangen zouden hebben.

⁸⁷ Hoewel dit in de Bijbel niet heel expliciet duidelijk is, vertelt het in Jozua 10:13 en 2 Samuël 1:18 gerefereerde Boek des Oprechten in heel duidelijke bewoordingen dat Abram al leefde toen de spraakverwarring bij de toren

te verzoenen met de uitleg dat de 24 ouderlingen oudtestamentische heiligen zijn. Het lijkt er eerder op dat deze 24 ouderlingen symbool staan voor de gemeente die sinds die eerste Pinksterdag in ongeveer 32 na Christus is ontstaan, tot het moment dat zij opgenomen werd in de hemel.

Natuurlijk zijn veel Joden ook in de diaspora verdwenen in 722 na Christus,⁸⁸ dus we kunnen aan de hand daarvan nagaan dat zij diverse talen spraken, in diverse volken en naties opgingen en ook uit allerlei stammen kwamen, maar toch zijn ook met die uitleg veel problemen. Het eerste probleem is dat die Joden Jezus nog niet kenden voordat de discipelen na die eerste Pinksterdag uitgingen om hen daarover te vertellen in de toenmalige wereld.

Men zou natuurlijk kunnen redeneren dat sowieso alle heiligen uit het Oude Testament Jezus nog niet kennen zoals wij Hem kennen, maar toch gerechtvaardigd waren door zich aan de wet te houden in het vooruitzicht op de beloofde Messias. Echter, ook die uitleg zorgt voor problemen. De hele reden dat de noordelijke 10 stammen in diaspora gingen, was omdat ze zich juist helemaal niet heilig gedroegen!⁸⁹

Ten slotte is het woordje *elke* heel belangrijk. We hebben het dus niet over een paar landen in het Midden-Oosten, maar over elk land, volk, taal en natie op hele wereld! Dit kan dus nooit over de diaspora gaan. Tenzij u wilt beweren dat de Israëlieten rond het moment dat Johannes schreef uitgewaaid waren naar de verste uithoeken van de aarde, zoals tussen de Aboriginals in Australië en tussen de indianen in Amerika. Bovendien zult u ook moeten geloven dat zij zich toen ook hielden aan de Joodse wetten, in al deze landen en volken. Natuurlijk kwam die diaspora uiteindelijk ook in Amerika en Australië terecht, maar dat gebeurde pas veel later, toen de nieuwe wereld werd ontdekt.⁹⁰

Het woord *elke* geeft ook meteen al aan dat de 24 ouderlingen zeer waarschijnlijk een symbolische verwijzing is naar een veel groter getal.⁹¹ Waarom dan het specifieke getal 24?

Om die vraag te kunnen beantwoorden, moeten we terug naar 1 Kronieken 24:1-19, waar David de priesters indeelt in 24 ambtsgroepen. Ook in Openbaring 5:8-10 zien we heel duidelijk dat deze 24 ouderlingen een priesterlijke rol toebedeeld krijgen. Zie hen meer als stamhoofden, waaronder alle andere christenen geschaard zullen worden. Dat wij als gemeente ook een priesterlijke rol zullen gaan vervullen, valt te lezen in bijvoorbeeld 1 Petrus 2:5 maar ook vers 9-10, Openbaring 1:6 en Openbaring 20:6. Deze '24' ouderlingen zullen dus als priesters gaan regeren op die nieuwe aarde in Openbaring 20:1-6, waar blijkbaar nog een groot aantal *verdrukkingsheiligen*⁹² aan toegevoegd worden.

---

van Babel plaatsvond. Dit valt te lezen in het Boek des Oprechten 9:6. Abram was toen al 39 jaar oud en de rest van het vers maakt duidelijk dat de rest van de aarde, op Noach en Sem na, absoluut niet heilig was. Zelfs Abrams vader was een afgodenaanbidder, dat vinden we zelfs in de Bijbel terug. Zie ook Jozua 24:2. In Hebrreeën 11:8 lezen we dat Abraham al blij gaf van zijn geloof toen hij geroepen werd om op weg te gaan. Daar lezen we in Genesis 12:4 over. Abraham was toen 75 jaar oud. Als we het Boek des Oprechten dus moeten geloven, gaat het over een periode van 26 jaar, van de val van de toren van Babel tot het moment dat Abraham geloofde.

⁸⁸ Zie voor meer informatie ook de [Encyclopedia Britannica](#).

⁸⁹ Hosea 1:6

⁹⁰ Zie bijvoorbeeld dit artikel uit [Haaretz](#).

⁹¹ Het totale aantal volkeren volgens God, is niet 195, zoals wij momenteel hebben vastgesteld en wat ook telkens verandert. Dit aantal is 70, volgens Deuteronomium 32:8. God zegt hier dat Hij evenveel volkeren telt als dat er Israëlieten naar Egypte kwamen. Volgens zowel Genesis 46:27 als Exodus 1:5 gaat het hier om 70 personen. Als we alle volken in Genesis 10 tellen, komen we ook uit op het getal 70.

⁹² Door de hele Bijbel heen komen we het woord *heiligen* tegen. Dit betekent niet dat we het allemaal over dezelfde categorie mensen hebben. God werkt duidelijk in *bedelingen* of *dispensaties*, dat zijn 'administratief verschillende periodes' waarin Hij kleine nuances aanbrengt in de manier waarop Hij met mensen gemeenschap wil hebben. In Efeze 3:1-7 lezen we bijvoorbeeld over de *bedeling van de genade* (SV). Dit noemen we ook wel het Koninkrijk van

Het is dus vrijwel zeker dat deze 24 ouderlingen symbool staan voor de gemeente die in de hemel is opgenomen in het eerste vers van Openbaring 4. Dit is helemaal een interessante gedachte als we beseffen dat deze 24 ouderlingen aanwezig zijn bij het openen van de zegels van de boekrol in hoofdstuk 5 en het begin van hoofdstuk 6! Dit vers is dus de belangrijkste aanwijzing dat de opname plaats zal vinden voordat de laatste jaarweek überhaupt begonnen is!

NT aanwijzing #7: Titus 2:13

"Terwijl wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus."

In deze laatste aanwijzing wordt meteen duidelijk dat Paulus schrijft over de verschijning van de heerlijkheid van onze Zaligmaker, Jezus. Of Paulus het hier heeft over de opname (Openbaring 4:1) of de wederkomst (Openbaring 19:11), wordt duidelijker als we nadenken over de implicaties van de woorden *zalige hoop*. De wederkomst is niet echt een zalige hoop, als we beseffen dat er eerst enkele jaren van grote verdrukking aan vooraf zullen gaan!

De opname is daarentegen wel een zalige hoop. Deze gedachte stemt helemaal overeen met wat we al eerder ontdekten in de vorige aanwijzingen. Dat wij als gemeente niet door de wraak van God hoeven gaan, maar opgenomen zullen worden voordat God Zijn wraak uitstort!

God of de gemeente. In Lukas 16:16 lezen we dat de *bedeling van de wet en de profeten* liep vanaf Mozes tot en met Johannes de Doper, waarna de *bedeling van het Koninkrijk van God* zou komen. Dit verklaart ook waarom Jezus in Mattheüs 11:11 zegt dat de minste in het *Koninkrijk der Hemelen* groter is dan Johannes de Doper. Het *Koninkrijk der Hemelen* is een gedeelte van het Koninkrijk van God, wat we ook wel het Millennium noemen. Dat is het 1000-jarig rijk uit Openbaring 20:1-6. Het is dus een letterlijk koninkrijk, waarin Jezus zal heersen over de volken, vanuit Jeruzalem. Het Koninkrijk van God is echter een onzichtbaar koninkrijk, als we Lukas 17:20-21 lezen. Er valt nog veel meer te zeggen over dispensaties, maar daarvoor zou ik u toch echt aanraden om het boek *Dispensational Truth* te lezen van Clarence Larkin. Ik wil u er in elk geval bedacht op maken dat er verschillende soorten heiligen zijn, ook in het boek Openbaring. Een groot verschil is dat de heilige in de grote verdrukking zijn zaligheid kan verliezen (Openbaring 14:9-12) en de heilige in deze *dispensatie* niet (Romeinen 8:38-39).

Hoofdstuk 4: Zeven aanwijzingen in het Oude Testament

Hoewel de opname verborgen was vóór de eerste brief aan de Korinthiërs,⁹³ zien we zelfs in het Oude Testament soms passages voorbijkomen die ons daar wel héél sterk aan doen denken. Het lijkt erop dat God op alles heeft geanticipeerd. Net zoals Gods reddingsplan ook nog enigszins verhuld was in het Oude Testament.⁹⁴

We kunnen hier natuurlijk geen doctrine van maken op grond van alleen deze Oudtestamentische verzen, maar het ondersteunt wel het beeld dat we al hadden. We openen met de in mijn ogen sterkste aanwijzing.

OT aanwijzing #1: *Jesaja 26:19-21*

"Uw doden zullen leven – ook mijn dood lichaam – zij zullen opstaan. Ontwaak en juich, u die woont in het stof, want Uw dauw zal zijn als dauw op jong, fris groen en de aarde zal de gestorvenen baren. Ga, Mijn volk, treed uw kamers binnen, sluit uw deuren achter u. Verberg u voor een klein ogenblik, totdat de gramschap over is. Want zie, de HEERE gaat uit Zijn plaats om de ongerechtigheid van de bewoners van de aarde aan hen te vergelden. De aarde zal het bloed dat erop vergoten is, aan het licht brengen. Zij zal haar gedoden niet langer bedekt houden."

Als we deze tekst nauwkeurig ontleden, is er wat mij betreft weinig verbeelding meer nodig om hier een opname in te lezen. Allereerst zien we in de voorgaande verzen een context van zwangerschap en grote verdrukking. We zagen in Jesaja 66:7-9 en Openbaring 12:1-5 ook al iets dergelijks.

Dan lezen we over de wederopstanding van de doden. Wat zo bijzonder is, is dat er vervolgens gesproken wordt over Gods volk dat haar eigen kamers binnentreedt. Lees dit vers nog eens langzaam door. Het treedt haar eigen kamers binnen. Dit doet heel sterk denken aan Johannes 14:2-3, waar Jezus het heeft over de vele woningen in het huis van Zijn Vader, die voor ons gereed gemaakt worden.

Vervolgens wordt verteld dat dit volk zich een tijd zal verbergen, tot de gramschap van God over is. De wraak. De toorn. Om zijn punt nog duidelijker te maken, herhaalt Jesaja in de twee volgende zinnen nog eens wat het doel van deze grote verdrukking, in het Oude Testament ook wel Jakobs benauwdheid genoemd, is.⁹⁵ Het feit dat Zijn volk verborgen wordt in haar eigen kamers, impliceert heel sterk dat zij wordt opgenomen alvorens de grote verdrukking plaatsvindt.

Sceptici zeggen vaak dat dergelijke teksten vooral slaan op hoe God ons beschermt dóór de verdrukking heen, maar dat is theologisch moeilijk houdbaar. We zullen in het volgende hoofdstuk heel duidelijk zien dat het model dat God telkens gebruikt, inhoudt dat Hij Zijn geliefden altijd compleet verwijderd van een bewuste plek, alvorens zijn wraak uit te storten.

OT aanwijzing #2: *Zefanja 2:1-3*

"Onderzoek uzelf nauwkeurig, ja onderzoek uzelf, volk zonder verlangen, voordat het besluit het licht ziet – een dag gaat als kaf voorbij – voordat over u komt de brandende toorn van de HEERE, voordat over u komt de dag van de toorn van de HEERE. Zoek de HEERE, alle zachtmoedigen van het land, die Zijn recht uitvoeren. Zoek gerechtigheid, zoek zachtmoedigheid, misschien zult u dan verborgen worden op de dag van de toorn van de HEERE."

⁹³ 1 Korinthe 15:51-52

⁹⁴ 1 Korinthe 2:8, Jesaja 53, Psalm 22

⁹⁵ Jeremia 30:7

Ook in dit vers is het niet heel moeilijk om een opname te lezen. Merk op dat God het hier niet heeft over *bescherming* op de dag van de toorn van de HEERE, maar over *verbergen*. Wij zullen als christenen niet zozeer beschermd worden op dat moment, maar veel meer dan dat: we zullen niet eens blootgesteld worden aan de toorn op zich! Hij verbergt ons namelijk!

OT aanwijzing #3: *Psalm 27:5-6*

"Want Hij doet mij schuilen in Zijn hut op de dag van het onheil. Hij verbergt mij in het verborgene van Zijn tent, Hij plaatst mij hoog op een rots. Nu heft mijn hoofd zich omhoog boven mijn vijanden, die mij omringen. Ik zal in Zijn tent offers brengen onder geschal van trompetten; ik zal zingen, ja, ik zal psalmen zingen voor de HEERE."

Zelfs David zong al over de opname, of hij zich daar nu bewust van was of niet. Het concept dat God de Zijnen verbergt op de dag van het onheil, lezen we door heel de Bijbel heen. En niet alleen in het Nieuwe Testament. Wat deze tekst helemaal interessant maakt, is dat God David in Zijn tent plaatst. Het woord dat hier gebruikt wordt in het Hebreeuws, is *Ohel*. Dat woord wordt in het Oude Testament bijna 200 keer vertaald als *tabernakel*.⁹⁶

Sommige theologen zullen er als de kippen bij zijn om te vertellen dat het hier over de letterlijke tabernakel gaat, die in de tijd van David nog steeds bestond. Maar dat hoeft niet per se het geval te zijn. In het Bijbelboek Hebreeën lezen we dat de schrijver van deze brief een heel duidelijke analogie trekt tussen de menselijke tabernakel en de echte tabernakel in de hemel, die niet door mensenhanden gemaakt is.⁹⁷

Sterker nog, het feit dat David meldt dat God hem hoog op een rots zet, is weer een sterke aanwijzing dat David het hier over iets heeft dat de letterlijke interpretatie overstijgt. Nu was de tabernakel in Davids tijd weliswaar in Gibeon,⁹⁸ wat op een heuvel ligt, maar dat is nog steeds geen rots. Heeft David het hier wellicht over Dé Rots, Jezus Christus?⁹⁹

En waarom heeft David het over het *verborgene* van Zijn tent en niet gewoon het *heilige der heiligen*, als hij het over de daadwerkelijke tabernakel had gehad? Bovendien is het interessant dat David het hier in dit vers ook over trompetten heeft.¹⁰⁰ Is dit weer een plaatje van de opname, enigszins verhuld in het Oude Testament?

OT aanwijzing #4: *Joël 2:15-16*

"Blaas de bazuin in Sion, kondig een vastentijd af, roep een bijzondere samenkomst bijeen. Verzamel het volk, heilig de gemeente, breng de oudsten bijeen, verzamel de kleine kinderen en de zuigelingen. Laat de bruidegom uit zijn binnenkamer gaan, de bruid uit haar slaapkamer."

Ook dit vers is weer heel expliciet in haar omschrijving van iets wat wel heel sterk op de opname lijkt. De woorden bazuin, verzamelen, Bruidegom en bruid lijken daar getuige van te zijn. De hele context van dit hoofdstuk is dan ook de eindtijd. Als u leest vanaf vers 1, wordt duidelijk dat het hier over de zogenaamde *dag van de HEERE* gaat, waar we al eerder over gesproken hebben. Als dat zo is, wie is dan de bruid? En Wie is de Bruidegom? Heeft Joël het hier over Jezus?¹⁰¹ En over

⁹⁶ Zie ook de [Blue Letter Bible](#).

⁹⁷ Hebreeën 8:5, Hebreeën 9:11, Exodus 25:40 en Exodus 26:30. Wij mensen draaien de realiteit vaak om. De aardse tabernakel was slechts een afspiegeling van de werkelijke tabernakel! En zo is het ook met zoveel andere dingen, vertelt Paulus ons in bijvoorbeeld Kolossenzen 2:16-17.

⁹⁸ 2 Kronieken 1:3

⁹⁹ 1 Korinthe 10:4

¹⁰⁰ 1 Korinthe 15:51-52, 1 Thessalonicenzen 4:16

¹⁰¹ Mattheüs 25:1-13

de gemeente als de bruid? ¹⁰² En waarom is zij in de slaapkamer? Slaapt zij? We kunnen onszelf veel vragen stellen bij deze tekst. Heeft Joël het hier over de opname?

OT aanwijzing #5: Joël 2:31-32

"De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voor die dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende. Het zal geschieden dat ieder die de Naam van de HEERE zal aanroepen, behouden zal worden. Want op de berg Sion en in Jeruzalem zal ontkoming zijn, zoals de HEERE gezegd heeft, namelijk bij hen die ontkomen zijn, die de HEERE roepen zal."

In deze tekst vinden we een heel subtiele aanwijzing. Blijkbaar kan men aan die *dag van de HEERE* ontkomen. Dit doet denken aan Lukas 21:36 en Romeinen 10:13. Gaat dit over de opname?

OT aanwijzing #6: Genesis 18:25

"Er kan toch geen sprake van zijn dat U zo iets doet, dat U de rechtvaardige samen met de goddeloze doodt? Dan zal het zijn: zo de rechtvaardige, zo de goddeloze. Daar kan bij U toch geen sprake van zijn! Zou de Rechter van de hele aarde geen recht doen?"

Hier is weer een aanwijzing dat God nooit de rechtvaardigen tegelijk met de goddelozen straft in Zijn toorn. En dat al in het eerste boek van de Bijbel! Is het niet geweldig dat we verwijzingen vinden naar de opname vanaf het eerste boek van de Bijbel tot en met het laatste boek? ¹⁰³ Het is geen obscure doctrine, het is door de hele Bijbel heen verspreid.

Wij hoeven niet door de grote verdrukking. Dat is de wraak van God en dat is bestemd voor de goddelozen. ¹⁰⁴

OT aanwijzing #7: Maleachi 3:16-18

"Dan spreken zij die de HEERE vrezen, ieder tot zijn naaste: De HEERE slaat er acht op en luistert. Er is een gedenkboek geschreven voor Zijn aangezicht, voor wie de HEERE vrezen en wie Zijn Naam hoogachten. En zij zullen voor Mij, zegt de HEERE van de legermachten, op de dag die Ik maken zal, een persoonlijk eigendom zijn. Ik zal hen sparen, zoals een man zijn zoon spaart die hem dient. Dan zult u opnieuw het onderscheid zien tussen een rechtvaardige en een goddeloze, tussen wie God dient en wie Hem niet dient."

Ten slotte vinden we in het laatste boek van het Oude Testament ook weer een heel subtiele aanwijzing. Dat het hier over de dag van de HEERE gaat, wordt al duidelijk in vers 2 van Maleachi 3. De profeet vertelt ons echter in de laatste verzen van dit hoofdstuk dat God de mensen die Hem vrezen zal sparen! Nogmaals, het gaat ook hier niet over *bescherming*, maar over sparen. We worden dus niet eens blootgesteld aan de grote verdrukking!

---

¹⁰² Openbaring 19:7-8, Efeze 5:22-32

¹⁰³ Openbaring 12:5

¹⁰⁴ Openbaring 6:16

Hoofdstuk 5: Zeven types van de opname

In de Bijbel wordt geregeld gebruik gemaakt van een begrip dat wij kennen een *model* of een *type*. Het gaat dan om een werkelijke gebeurtenis, die wel zo parallel loopt aan een andere gebeurtenis (meestal met Jezus Die daarin centraal staat), dat het moeilijk als een toevalligheid te bestempelen kan zijn. Een goed voorbeeld is de ruim 100 parallellen tussen Jozef en Jezus.¹⁰⁵

Hoewel we daar nooit doctrine van mogen maken, omdat voorbeelden op den duur mank kunnen gaan, is het niettemin interessant om te zien hoe God ook hierin weer bevestigt wat we al ontdekten in hoofdstuk 1. Dat de opname vóór de grote verdrukking een vaststaand feit is.

Type #1: Henoeh

*"Henoeh leefde vijftig jaar, en verwekte Methusalach. En Henoeh wandelde met God, nadat hij Methusalach verwekt had, driehonderd jaar; en hij verwekte zonen en dochters. Al de dagen van Henoeh waren driehonderdvijftig jaar. Henoeh wandelde met God, en hij was niet meer, want God nam hem weg."*¹⁰⁶

Vanuit de Bijbel weten we eigenlijk vrij weinig over Henoeh. Hij wordt kort genoemd in de bovenstaande tekst, maar verder komen we hem niet echt meer tegen, op een enkele referentie in het Nieuwe Testament na dan.¹⁰⁷ Verwar Henoeh, de zoon van Jared overigens niet met Henoeh, de zoon van Kaïn.¹⁰⁸

Net zoals God de toenmalige wereld veroordeelde met een vloed van water, zal er ook een vloed komen van vuur in de zeer nabije toekomst.¹⁰⁹ Het is om die reden erg interessant om te zien hoe God toen omging met de rechtvaardigen. We zien 3 types in deze zondvloed.

1. Degenen die veroordeeld werden in de vloed
2. Degenen die beschermd werden tegen de vloed (Noach en zijn gezin)¹¹⁰
3. En degene die opgenomen werd alvorens de vloed kwam (Henoeh)

We kunnen dit model naadloos tegen het model van de *vloed van vuur*¹¹¹ houden, het oordeel dat nog zal volgen. Want ook hierin zullen we 3 types gadeslaan.

1. Degenen die dwars door de verdrukking moeten gaan
2. Degenen die beschermd worden tegen de verdrukking (de 144.000)¹¹²
3. Degenen die opgenomen worden alvorens de grote verdrukking komt.

Aangezien de parallel zo groot is, lijkt een opname in de toekomst dus heel logisch. Henoeh was rechtvaardig, en daarom veroordeelde God hem niet samen met de goddelozen, zoals we al eerder lazen in het vorige hoofdstuk. Ook wij zijn rechtvaardig als wij in Jezus' offer

¹⁰⁵ Pink, Arthur W. *Gleanings in Genesis* (1922) Moody Bible Institute, Chicago, [hoofdstuk 40-46](#)

¹⁰⁶ Genesis 5:18-24

¹⁰⁷ Hebrëeën 11:5-6, Judas 1:14

¹⁰⁸ Genesis 4:17

¹⁰⁹ Jesaja 4:4, Jesaja 29:6, Jesaja 66:16, Zacharia 12:6, Zacharia 13:8-9, Joël 2:3, 2 Petrus 3:7-12, Openbaring 8:7

¹¹⁰ Genesis 6-9

¹¹¹ De vloed uit Daniël 9:26-27, die uitgegoten wordt over de *gruwel der verwoesting*.

¹¹² Zie Openbaring 7 en 14. Merk op dat er in die 7 hoofdstukken geen enkele verloren is gegaan. Van de verzegeling in hoofdstuk 7 tot en met de verheerlijking in hoofdstuk 14 blijven het er 144.000. Er komt overigens ook niemand bij. Het zijn er in hoofdstuk 14 geen 143.999. Ook geen 144.001.

van genade geloven. Niet door onze eigen rechtvaardigheid, maar door de Zijne. ¹¹³

Type #2: Daniël

"Enkele mannen, de sterkste mannen uit zijn leger, beval hij dat zij Sadrach, Mesach en Abed-Nego moesten binden om hen in de brandende vuuroven te werpen." ¹¹⁴

In dit bekende verhaal worden de drie vrienden van Daniël, door koning Nebukadnezar in een brandende vuuroven gegooid, omdat zij zijn beeld niet wilden aanbidden. Dit beeld, dat 60 el hoog was en 6 el breed, ¹¹⁵ en waarvoor gebogen moest worden bij het geluid van 6 instrumenten, ¹¹⁶ schetst een typologisch plaatje van de grote verdrukking.

We zien, net als tijdens de zondvloed, dat God de Zijnen weer beschermt, dóór het vuur heen. Maar de grote vraag, die bijna niemand stelt, is: "Waar is Daniël?" We kunnen die vraag op verschillende manieren beantwoorden:

1. Daniël boog wel voor het beeld en hoefde daarom niet in de oven.
2. Daniël boog niet voor het beeld, maar Nebukadnezar vond hem zo aardig dat er geen consequenties waren.
3. Daniël was op dat moment niet in de buurt.

We kunnen de eerste twee mogelijkheden al afschrijven, als we Daniël een beetje kennen. In hoofdstuk 1 weigert hij om het voorgeschreven eten te eten en in hoofdstuk 6 weigert hij om zich aan het voorschrift te houden alleen tot Darius te bidden.

Daarnaast zien we dat Nebukadnezar altijd consequent is. Aan het einde van hoofdstuk 1 zien we dat hij hen alle vier in groot aanzien had staan. Ook zien we dat hij echt boos was op de drie vrienden. ¹¹⁷ Dit in tegenstelling tot Darius, die liever onder zijn eigen uitspraak uit wilde komen. ¹¹⁸

Het lijkt dus weinig twijfel dat Daniël op dat moment niet in de buurt was. Wellicht was hij precies op dat moment het land uit voor zaken, aangezien hij ook een belangrijke ministerspost bekleedde. ¹¹⁹

Typologisch is dit heel interessant om te zien. Want dat betekent dat we ook hier weer een driedeling kunnen maken in dit kleine model van de grote verdrukking:

1. Degenen die door de grote verdrukking heen moesten.
2. Degenen die door de grote verdrukking heen beschermd werden (de drie vrienden)
3. En degene die niet eens aanwezig is bij de grote verdrukking.

Waarom viel Daniël dit ten deel? Wellicht omdat hij de geliefde wordt genoemd. ¹²⁰

---

¹¹³ Romeinen 3:23-24, Romeinen 10:9-10, Efeze 2:8-9, 1 Korinthe 15:1-4

¹¹⁴ Daniël 3:20

¹¹⁵ Daniël 3:1

¹¹⁶ Daniël 3:5, Openbaring 13:15 en vers 18

¹¹⁷ Daniël 3:13 en vers 19

¹¹⁸ Daniël 6:15-25

¹¹⁹ Daniël 2:48

¹²⁰ Daniël 10:11, Openbaring 3:9b en vers 10

Type #3: Lot

*"Haast u! Vlucht daarheen! Want Ik kan niets doen, totdat u daar bent aangekomen. Daarom gaf men deze stad de naam Zoar."*¹²¹

De steden Sodom en Gomorra waren wel zó slecht, dat ze spreekwoordelijk werden. Zelfs nu nog, millennia later. Het woord *sodomie* is er bijvoorbeeld van afgeleid. Lot, de neef van Abraham, woonde daar. God was de zonden van die steden op den duur zó zat, dat Hij besloot de steden te veroordelen en Zijn wraak daarover uit te storten. We lazen in het vorige hoofdstuk al dat Abraham pleitte voor de stad, door te vragen of God de rechtvaardigen niet met de goddelozen te oordelen. Maar we vinden nog een veel grotere sleutel tot het begrijpen van het doel van Gods wraak als we de bovenstaande tekst goed ontleden.

Want terwijl Lot treuzelt en probeert een alternatief te zoeken, en de engelen hem zelfs weg moeten slepen,¹²² leert één van de twee engelen ons een belangrijke les. Dat zij niets kunnen doen totdat Lot in veiligheid is! Laat dit eens op u inwerken. We zien in het boek Openbaring een soortgelijk scenario.¹²³ Net als Sodom wordt ook Babylon vernietigd, maar voorafgaand wordt het Lichaam van Christus opgenomen in de hemel.¹²⁴ Zo zien we ook hier weer een vergelijkbaar model:

1. Degenen die werden veroordeeld (in Sodom, en ook in Babylon)
2. Degenen die van tevoren werden weggenomen (Lot en zijn familie)

Het model gaat niet helemaal op, omdat we in Sodom niemand zien die door het oordeel heen moest en beschermd werd, maar het grote idee is duidelijk: God oordeelt de rechtvaardigen niet samen met de goddelozen. Sterker nog; de engelen kunnen zelfs niets doen als wij niet eerst weggenomen worden! Is dat geen fijn idee? Zelfs de overspel plegende Lot¹²⁵ wordt als rechtvaardig bestempeld in de Bijbel.¹²⁶ Dat is natuurlijk absoluut geen mandaat om te zondigen!¹²⁷ Maar wel een belangrijke zekerheid.¹²⁸

Type #4: Asnath

*"Nog voor er een jaar van honger kwam, werden bij Jozef twee zonen geboren, die Asnath, de dochter van Potifera, een priester uit On, hem baarde."*¹²⁹

---

¹²¹ Genesis 19:22

¹²² Genesis 19:16

¹²³ Openbaring 18:8-10. Laat u echter niet misleiden door de frase 'Mijn volk' uit vers 4. Zoals we al eerder ontdekten, zijn er verschillende groepen *heiligen*, waarvan wij als het Lichaam van Christus er één zijn. Een overblijfsel van de Israëlieten zal echter door de grote verdrukking heen moeten, in tegenstelling tot Het Lichaam van Christus. De grote verdrukking wordt niet voor niets *Jakobs benauwdheid* genoemd (zie ook Jeremia 30:7 en Zacharia 13:8-9, waar ook die frase 'Mijn volk' weer voorkomt). Natuurlijk zijn ook wij in brede zin Zijn volk, maar in smalle zin refereert God hier aan een profetie in Hosea 1:9 en Hosea 3:22. Er komt een periode waarin God Zichzelf terugtrekt en Zijn volk tot op zekere hoogte aan haar lot overlaat. Sommige christenen hebben gemeend dat de kerk Israël zelfs compleet vervangen heeft, maar zij hebben Hosea 3:22 en Romeinen 11:25-26 blijkbaar nooit goed gesnapt. Door de hele Bijbel heen zien we dat God uiteindelijk Zijn volk Israël zal redden.

¹²⁴ Openbaring 4:1 en Openbaring 12:5 spreken beide over dit moment.

¹²⁵ Genesis 19:30-38

¹²⁶ 2 Petrus 2:7-9

¹²⁷ Romeinen 6:1-2

¹²⁸ 2 Timotheüs 2:13, 1 Johannes 1:9, Romeinen 8:38-39, 1 Korinthe 3:10-15, Johannes 10:28-29

¹²⁹ Genesis 41:50

Voor deze typologie moeten we eerst een aantal ideeën in ons achterhoofd hebben. We hebben al gezien dat God door de hele Bijbel heen diverse idiomen gebruikt om Zijn belangrijkste waarheden duidelijk te maken. Soms worden we geschetst als *Zijn kinderen*, soms als het *Lichaam van Christus* en soms als de *bruid*.¹³⁰ We zagen dit hier en daar al langskomen in de voorgaande hoofdstukken. En over die *bruid* wil ik het nu hebben.

Het is bijzonder dat we Jozef¹³¹ hier zien trouwen met de heidense bruid Asnath,¹³² vóórdat de 7 magere jaren aanbreken. Die zou u kunnen zien als een klein model van de 7 jaren van grote verdrukking. Het is om die reden dan ook heel provocatief om te zien dat wij als bruid met onze Bruidegom worden samengevoegd vóór die grote verdrukking.

“Maar wacht eens,” zegt u wellicht. “Het *bruiloftsmaal* is pas helemaal aan het einde van het boek Openbaring. Als de hele verdrukking al zo’n beetje afgelopen is.” Dat is waar. Maar om het model goed te kunnen begrijpen, zullen we eerst meer moeten weten over een traditionele Joodse bruiloft.

In hoofdlijnen; de bruidegom vertrekt na de ondertrouw om een woning klaar te maken.¹³³ Als die woning af is, bepaalt de bruidegom echter niet wanneer hij zijn bruid ophaalt. Dat bepaalt de vader van de bruidegom.¹³⁴ Dan wordt de bruid weggegrist¹³⁵ en volgt daarna meteen de huwelijksplechtigheid. Die duurt traditioneel 7 dagen. Aan het einde van die 7 dagen is het zogenaamde *bruiloftsmaal*.¹³⁶

Het is interessant om dat getal 7 weer terug te zien. In plaats van 7 dagen, zouden we het traditionele model naar 7 jaren kunnen extrapoleren, zoals we al eerder deden.¹³⁷ En in dat geval is het helemaal niet gek dat we het bruiloftsmaal aan het einde van die grote verdrukking zien. Want dat is aan het einde van de 7 jaren. En dat betekent dat de plechtigheid dus aan het begin van die 7 jaren is. We zouden dat bijvoorbeeld in Openbaring 4 en 5 kunnen plaatsen. Bij het openen van de zegels. En dat brengt ons bij het volgende model.

Type #5: Ruth

*“Daarop ging zij naar de dorsvloer en deed overeenkomstig alles wat haar schoonmoeder haar geboden had. Toen Boaz gegeten en gedronken had en zijn hart vrolijk was, kwam hij en ging liggen aan de rand van de korenhoop. Daarna kwam zij stilletjes, sloeg de deken aan zijn voeteneind op en ging liggen.”*¹³⁸

---

¹³⁰ Efeze 5:22-32, Mattheüs 25:1-13, Openbaring 19:7-9

¹³¹ Zoals we al eerder vaststelden, is Jozef een type van Christus op meer dan 100 manieren. Zie ook: Pink, Arthur W. *Gleanings in Genesis* (1922) Moody Bible Institute, Chicago, [hoofdstuk 40-46](#)

¹³² Asnath was Egyptisch, dus niet-Joods. We kunnen haar dus, evenals de meesten van ons, een heiden noemen. De kerk van Christus was dankzij het werk van Paulus al snel voor het overgrote deel van een heidense achtergrond. Dat is dan ook de implicatie in Romeinen 11:25-26.

¹³³ We zien deze typologie ook terug in Johannes 14:2-3

¹³⁴ Deze typologie komt terug in Markus 13:32

¹³⁵ Dit is natuurlijk een type van de opname, die we in 1 Thessalonicenzen 4:13-18 terug kunnen lezen.

¹³⁶ Lamm, A. & Vanbeckvoort, E.A., *Wake Up!* (9e druk, 2015) p. 450.

Voor een uitgebreide verhandeling van de hele traditie rondom de Joodse bruiloft, zie ook pagina’s 409-462

¹³⁷ Bedenk dat de laatste jaarweek van Daniël 9 sowieso al 7 dagen was in de profetie. Ezechiël 4:4-6 geeft ons echter een sleutel om de dagen naar jaren om te zetten.

¹³⁸ Ruth 3:6-7

Net zoals Jozef in het vorige model met een heidense vrouw trouwde, doet ook Boaz dat in het kleine Bijbelboek Ruth. Ruth was een Moabitische weduwe die met haar schoonmoeder naar Israël was gereisd en ook de God van Israël aannam als haar eigen God. Boaz was familie van haar schoonmoeder Naomi, en daarom een zogenaamde *losser*. Aangezien Naomi's beide zoons waren overleden, bestond het risico dat de familie haar landgoed verloor, tenzij men aanspraak maakte op een speciale Joodse wet die daarin voorzag.¹³⁹ Een *losser* kon als familielid het land vrijkopen onder bepaalde voorwaarden. Zulke transacties werden heel nauwkeurig voorbereid en traditioneel werden aan de buitenkant van de boekrol enkele zegels toegevoegd die die voorwaarden duidelijk maakten.¹⁴⁰

Dit model zien we dan ook terug in Openbaring 5, waar de boekrol met 7 zegels is verzegeld. Ook de rest van het boek Ruth lijkt een klein model van wat er volgt in het boek Openbaring. Zo staat de eerder besproken oogstcultuur erg centraal in het boek, aangezien Boaz gerst aan het dorsen is. In Openbaring 14 zien we aan het einde van het hoofdstuk ook diverse oogsten, die verschillende groepen *verdrukkingsheiligen* en ten slotte ook de goddelozen markeren. Als we besluiten om naar het boek Ruth te kijken als een type van de grote verdrukking, dan moeten we ons weer dezelfde vraag stellen als bij het voorbeeld van Daniël.

“Waar was Ruth tijdens het dorsen?”

Aan de voeten van Boaz.¹⁴¹ Met andere woorden: ze is dus niet aanwezig tijdens de oogst. En zo zullen ook wij christenen van deze dispensatie niet aanwezig zijn op aarde¹⁴² tijdens de oogst van Openbaring 14. Wij zijn samen met onze *Losser*, Jezus. De engelen halen die graanoogsten binnen in Openbaring 14. Pas bij die laatste druivenoogst komt Jezus naar de aarde. Ook weer samen met ons, overigens.¹⁴³ Natuurlijk kunnen we, zoals gezegd, geen doctrine maken van zo'n type. Maar is de parallel niet treffend? Het lijkt helemaal aan te sluiten bij het idee van een opname vóór de grote verdrukking.

Type #6: *Rachab*

*"En Jozua zei tegen de twee mannen, de verkenners van het land: Ga het huis van die vrouw, die hoer, binnen en breng de vrouw vandaar naar buiten, met alles wat van haar is, zoals u haar gezworen hebt. Toen gingen de jongemannen, de verkenners, naar binnen en brachten Rachab naar buiten, met haar vader, haar moeder, haar broers, en alles wat van haar was. Ook brachten zij al haar familieleden naar buiten en zij lieten hen buiten het kamp van Israël verblijven. De stad verbrandden zij met vuur, met alles wat daarin was. Alleen het zilver en het goud en de koperen en ijzeren voorwerpen legden zij bij de schat van het huis van de HEERE."*¹⁴⁴

De rol van de *losser*, die we in de voorgaande paragraaf al bespraken, is tweeledig. Naast dat de *losser* land kon vrijkopen, was hij ook de *bloedwreker* als er doodslag werd gepleegd op familie.¹⁴⁵ Hier wordt in het Hebreeuws hetzelfde woord voor gebruikt. De *goël*.¹⁴⁶

In het boek Jozua zien we dan ook weer een model van de grote verdrukking, waarin Jozua

¹³⁹ Leviticus 25:47-50, Deuteronomium 25:5-10, Jeremia 32:6-15

¹⁴⁰ Dr. Missler, C. [The Book of Ruth](#) (2012)

¹⁴¹ Ruth 3:2 en ook vers 7

¹⁴² Mattheüs 13:38a

¹⁴³ Openbaring 19:15, maar ook Openbaring 2:26-27 en Openbaring 12:5, zoals we al eerder ontdekten.

¹⁴⁴ Jozua 6:22-24

¹⁴⁵ Numeri 35:11-34

¹⁴⁶ Zie ook de [Blue Letter Bible](#)

als een type van Jezus in de rol van de *goël*, het bloed van Zijn familie wreekt. De namen Jozua en Jezus zijn zelfs nagenoeg identiek, als we het originele Hebreeuws vergelijken. De naam Jozua is dan Yehoshua of Yoshua, terwijl de naam Jezus eigenlijk een Griekse variant daarvan is en origineel Yehoshua of Yeshua luidt.^{147 148}

Rachab is ook weer een heidense vrouw, die helemaal aan het begin van de vernietiging van de inwoners van het land Kanaän gered wordt door Jozua. Pas daarna barst de vernietiging van de inwoners van Kanaän pas echt los. Want nadat Rachab is gered, werd alles in Jericho verbrand¹⁴⁹ en schaarden de overgebleven koningen zich onder een leider die Adoni-Zedek heette.¹⁵⁰ Adoni-Zedek betekent in het Hebreeuws 'koning van de gerechtigheid',¹⁵¹ want natuurlijk vreemd is. Want deze zogenaamde koning van de gerechtigheid is helemaal niet rechtvaardig en is duidelijk een tegenstander van Gods volk. Hij doet eerder denken aan de naper uit Openbaring 6:2, die we al eerder identificeerden als de antichrist. Hij lijkt op het Lam, maar spreekt als de draak.¹⁵² Houd dit beeld vast, want wat er vervolgens gebeurt, is heel herkenbaar voor de trouwe student van het boek Openbaring.

Er breekt een oorlog uit,¹⁵³ waarbij grote stenen vielen op de Kanaänieten,¹⁵⁴ er tekenen in de zon en maan te zien waren te zien,¹⁵⁵ en de koningen zich in de grotten verborgen.¹⁵⁶

Als we het verhaal van Jozua dus rechtmatig als een type van de grote verdrukking kunnen bestempelen, is het heel provocatief dat Rachab meteen al aan het begin gered wordt. Een heidense vrouw, die later met Salmon trouwde en de bet-overgrootmoeder werd van David.¹⁵⁷ Voor de rest van de Kanaänieten liep het echter heel anders af. Is ook dit weer een plaatje van de opname, verstopt in het Oude Testament? Het lijkt er wel op, aangezien Jozua 10 bijna compleet parallel loopt aan Openbaring 6.

Type #7: Abigail

*"Toen de dienaren van David bij Abigail in Karmel gekomen waren, spraken zij tot haar: David heeft ons naar u toe gestuurd om u zich tot vrouw te nemen. Toen stond zij op, boog zich met het gezicht ter aarde en zei: Zie, uw dienaar is als een slavin om de voeten van de dienaren van mijn heer te wassen. Abigail haastte zich, stond op en reed op een ezel, en haar vijf meisjes met haar, die haar op de voet volgden. Zij ging achter de boden van David aan en werd hem tot vrouw."*¹⁵⁸

Jezus wordt in zowel het Oude als het Nieuwe Testament regelmatig de Zoon van David genoemd.¹⁵⁹ David is dan ook op tientallen manieren een type van Christus.¹⁶⁰ En om die reden is het interessant om te kijken naar de typologie van Abigail.

¹⁴⁷ Zie ook Strongs concordantie in de [Blue Letter Bible](#)

¹⁴⁸ Dr. Missler, C., [The Book of Revelation](#) (1995)

¹⁴⁹ Jozua 6:24

¹⁵⁰ Jozua 10:1-10

¹⁵¹ Zie ook Strongs concordantie in de [Blue Letter Bible](#)

¹⁵² Openbaring 13:11

¹⁵³ Jozua 10:10, vergelijk ook Openbaring 6:4 en vers 8

¹⁵⁴ Jozua 10:11, vergelijk ook Openbaring 6:13

¹⁵⁵ Jozua 10:12-13, vergelijk ook Openbaring 6:12

¹⁵⁶ Jozua 10:16, vergelijk ook Openbaring 6:15-16

¹⁵⁷ Mattheüs 1:5-6, Markus 12:35-37

¹⁵⁸ 1 Samuël 25:40-42

¹⁵⁹ Psalm 132:11, Johannes 7:42, Markus 12:35-37, Openbaring 5:5

¹⁶⁰ Edwards, J. [Types of the Messiah](#) in *Typological Writings - WJE Online Vol. II* (Yale University Press)

David's eerste vrouw was Michal, maar die werd door haar vader Saul opeens uitgehuwelijkt aan Palti ¹⁶¹ Dan zien we dat David vervolgens trouwt met Abigaïl, die door de dood van haar man Nabal nu vrij is om te hertrouwen. ¹⁶² Onder begeleiding van 5 meisjes vertrekt ze vervolgens naar David. ¹⁶³ Veel later komt Michal weer bij David terug ¹⁶⁴ We zien iets vergelijkbaars in de typologie van Israël, als zij een tijd aan de kant gezet wordt, maar later toch weer terugkeert naar God. ¹⁶⁵

Abigaïl betekent 'vreugde van de vader', wat op zichzelf al heel interessant is. We kunnen in dit verhaal dus weer een klein type van Christus en Zijn bruid zien. De gemeente. En ja, daar horen ook enkele Joden bij. Maar bedenk dat enerzijds niet elke heilige die bruid van Christus is. Sommige heiligen zijn de vrienden van de Bruidegom. ¹⁶⁶ We moeten echter uitkijken niet te ver door te gaan met de typologieën, want hoewel de kerk en Israël ergens heel verschillend zijn, worden we anderzijds uiteindelijk allemaal geënt op diezelfde edele olijfbom. ¹⁶⁷ Verder wordt de bruid in Openbaring ¹⁶⁸ ook weer heel Joods beschreven. We kunnen dit natuurlijk proberen te vergeestelijken, maar dan doen we de Bijbel vermoedelijk geweld aan. Dat werkt twee kanten op, want we kunnen tegelijkertijd ook niet hard maken dat de bruid puur Joods is. ¹⁶⁹

Het lijkt er daarom op dat er in deze bedeling of dispensatie van genade nog onderscheid wordt gemaakt in Jood en niet-Jood, ¹⁷⁰ maar dat Jezus uiteindelijk alles en allen met Zichzelf zal verzoenen. ¹⁷¹ Nogmaals; er komt een punt waarop een vergelijk mank gaat. Zeker als het over huwelijken gaat. Daarom moeten we ons goed beseffen dat het 'slechts' een type is en we hier geen doctrine van mogen maken.

Toch blijft dit verhaal interessant als type van de opname, omdat het duidelijk communiceert dat wij christenen niet meer 'getrouwd' zijn met de wereld ¹⁷² maar nu vrij zijn om gemeenschap te hebben met Christus. ¹⁷³ Dat wij net als Abigaïl zullen vertrekken ¹⁷⁴ naar onze

---

¹⁶¹ 1 Samuël 25:44

¹⁶² Deuteronomium 25:5-10 geeft enkele aanwijzingen, maar in 1 Korinthe 7:39 wordt duidelijk dat de vrijheid om te mogen hertrouwen als weduwe, breder getrokken kan worden.

¹⁶³ 1 Samuël 25:42, vergelijk de 5 meisjes met de 5 wijze maagden uit Mattheüs 25:1-13

¹⁶⁴ 2 Samuël 3:13-16

¹⁶⁵ Hosea 1:9-12, Hosea 2:22, Ezechiël 37:1-14, Romeinen 11:25-26

¹⁶⁶ Johannes 3:28-30, Lukas 16:16, Lukas 7:28, Mattheüs 25:1-13

¹⁶⁷ Romeinen 11:13-36

¹⁶⁸ Openbaring 21:9-27, hier worden de 12 stammen, de 12 apostelen en het nieuwe Jeruzalem genoemd

¹⁶⁹ Openbaring 3:12 vertelt ons echter dat de gemeente van Filadelfia ook deel uitmaakt van dit nieuwe Jeruzalem! Filadelfia was echter een gemeente in Turkije, wat natuurlijk hoofdzakelijk heidens was. Verder ontdekten we al eerder dat de gemeente van Filadelfia ook typologisch model stond voor meer dan alleen die gemeente destijds. Daarnaast lezen we zelfs in Openbaring 21:21 dat de poorten van het nieuwe Jeruzalem parels zijn. Parels zijn echter onrein voor Joden, aangezien oesters ingevolge Leviticus 11:9-12 ook onrein zijn en vers 12 zelfs heel duidelijk aangeeft dat het niet alleen over het eten van zulke dieren gaat. Ze zijn voor de Joden in het algemeen iets afschuwelijks. De Joden hebben dat tot op de dag van vandaag zo opgevat en daarom wordt dit nog steeds geïnccludeerd in de reinheidswetten. Toch zien we dat er in het nieuwe Jeruzalem niets onreins naar binnen komt, in Openbaring 21:27. Dit idee is te verzoenen door Handelingen 10:9-28 en Handelingen 15:19-20.

¹⁷⁰ Romeinen 10:13-36

¹⁷¹ Romeinen 10:12, Kolossenzen 1:20, Kolossenzen 3:11

¹⁷² Romeinen 6:11, Kolossenzen 2:20, vergelijk de wereld met Nabal, die in 1 Samuël 25:37-38 stierf

¹⁷³ 1 Korinthe 1:9, Hebrëeën 9:16-17

¹⁷⁴ 2 Thessalonicenzen 2:3 vertelde ons in hoofdstuk 1 al over het Griekse woord *apostasia*, wat *vertrek* betekent en in deze context zelfs *opname* betekent.

Bruidegom, om voor eeuwig bij Hem te zijn.¹⁷⁵ Dat ook de vorige dispensatie ¹⁷⁶ met ons mee zal gaan ¹⁷⁷ en dat God na de gemeente te hebben opgenomen ook weer verder zal gaan met Israël. ¹⁷⁸

Natuurlijk is het met typologieën altijd iets dat u ziet, of niet. En dat is niet erg. Daarom wil ik met u in het volgende hoofdstuk naar meer expliciete voorbeelden kijken in de Bijbel. Er zijn namelijk zeven mensen die letterlijk werden opgenomen in de hemel.

---

¹⁷⁵ 1 Thessalonicenzen 4:17

¹⁷⁶ Johannes 3:28-30, Lukas 16:16, Lukas 7:28, Mattheüs 25:1-13, 1 Samuël 25:42

¹⁷⁷ 1 Thessalonicenzen 4:14-16

¹⁷⁸ Romeinen 11:25-26, 2 Samuël 3:13-15

Hoofdstuk 6: Zeven opnames in de Bijbel

Opname #1: *Henoch*

*"Henoch wandelde met God, en hij was niet meer, want God nam hem weg."*¹⁷⁹

We lazen al eerder dat Henoeh een type was van de pretribulationistische opname. Maar hij is niet alleen een type, hij werd ook écht opgenomen! In dit hoofdstuk staan we daarom kort stil bij mensen die letterlijk opgenomen werden tot de troon van God.

Voor sommige christenen lijkt dit wel zó onvoorstelbaar, dat men het hele concept niet eens kan of wil geloven. Maar we zullen in dit korte hoofdstuk zien dat maar liefst 7 mensen werkelijk tot de troon van God zijn genaderd, waarvan enkelen weer terugkeerden. Sommigen verblijven daar echter permanent. En daar is Henoeh er één van.¹⁸⁰

Opname #2: *Elia*

"Het gebeurde, terwijl zij al sprekend verdergingen, zie, dat er een vurige wagen met vurige paarden kwam, die tussen hen beiden scheiding maakte. Zo voer Elia in een storm naar de hemel."

Elia is de tweede persoon die permanent in de hemel wordt opgenomen. Hoewel er bij Henoeh nog twijfel is of hij ooit nog zal terugkeren, lijdt dat bij Elia bijna geen twijfel.¹⁸¹

Er worden in dit vers wat meer details gegeven over de opname van Elia. Dat betekent echter niet dat onze opname precies op dezelfde manier zal gaan. Het lijkt er eerder op dat wij zo snel worden opgenomen, voordat we ook maar met onze ogen kunnen knipperen.¹⁸²

Opname #3: *Ezechiël*

*"Zoals het uiterlijk van de regenboog, die in de wolken verschijnt op de dag van de regen, zo was het uiterlijk van de lichtglans rondom. Het was de verschijning van de gedaante van de heerlijkheid van de HEERE. Toen ik dat zag, wierp ik mij met mijn gezicht ter aarde, en ik hoorde de stem van iemand Die sprak."*¹⁸³

De profeet Ezechiël krijgt in dit hoofdstuk een kijkje in de troonkamer van de Almachtige.

¹⁷⁹ Genesis 5:24

¹⁸⁰ Sommige christenen vermoeden dat Henoeh wellicht terug zal keren naar de aarde, als de tweede getuige uit Openbaring 11:3-12. Men heeft hierbij het idee dat de enige 2 mensen die waren opgenomen, Henoeh en Elia, ooit zullen moeten sterven ingevolge Hebréeën 9:27. Die tekst heeft echter betrekking op de algemene regel, aangezien bijvoorbeeld Lazarus (Johannes 11:1-46) wel tweemaal stierf, net als enkele anderen die Jezus uit de dood liet opstaan en wij bij de opname natuurlijk helemaal nooit zullen sterven als we dan nog in leven zijn (1 Thessalonicenzen 4:17, Johannes 11:25-26). Het zou natuurlijk goed kunnen dat het Henoeh is, maar het lijkt er meer op dat Mozes de tweede getuige zal zijn. De meeste theologen zijn het eens over de eerste getuige; Elia (Maleachi 4:4-6, Johannes 1:19-21 en Mattheüs 11:13-14 moeten gelezen worden in relatie tot Lukas 1:13-17). Over de tweede getuige is er veel dispuut. Men is het oneens over of Henoeh of Mozes in die rol past. Merk op dat de wonderen die de twee getuigen in Openbaring 11 uniek zijn voor Mozes en Elia. Mozes had de macht gekregen van God om water in bloed te veranderen en ook de mensen in Egypte met plagen te treffen (Exodus 4:9, Exodus 8:11) en Elia de macht om zowel de hemel te sluiten als te openen voor de regen (Jakobus 5:17-18). Daarnaast zien we dat Mozes en Elia ook al vaak getuigen waren van belangrijke gebeurtenissen in Jezus' leven (Mattheüs 17:1-13, en mogelijk de 'mannen in witte/blinkende kleding' uit Lukas 24:4, Handelingen 1:9-10) en tegelijk wellicht symbool staan voor de 'wet en de profeten', de 'levenden en de doden'. Want wat was Satan eigenlijk van plan met het lichaam van Mozes (Judas 1:9)? Blijkbaar is daar nog een bestemming voor.. Hoewel Openbaring 11 er niet heel concreet over is, lijken de argumenten in dus in het voordeel te zijn van Mozes en niet van Henoeh.

¹⁸¹ Zie hiervoor de vorige voetnoot

¹⁸² 1 Korinthe 15:52

¹⁸³ Ezechiël 1:28

Hoewel dit technisch gezien eerder om een visioen gaat dan om een letterlijke opname, kunnen we ons afvragen wat een visioen überhaupt is. Het is anders dan een droom,¹⁸⁴ en ze hoeven niet per sé te gebeuren als we wakker zijn of slapen.¹⁸⁵ Misschien is een visioen wel een blik in een realiteit die niet de onze is, maar méér dan dat. Ik denk niet dat dit de plek is voor een uitgebreide kwantummechanische verhandeling, maar houd in uw achterhoofd dat wij nog niet de dimensie genieten waarin Jezus nu is.¹⁸⁶

Zou het zo kunnen zijn dat Ezechiël heel eventjes aanwezig was in die dimensie? We weten het simpelweg niet. De Bijbel vertelt ons veel. Heel veel. Sommige dingen zijn heel duidelijk. Andere dingen zijn dieper verstopt.

Opname #4: Jesaja

*"In het jaar dat koning Uzzia stierf, zag ik de Heere zitten op een hoge en verheven troon, en de zomen van Zijn gewaad vulden de tempel."*¹⁸⁷

Ook Jesaja wordt een blik in de troonkamer van God gegund. Hier is het echter niet duidelijk of het over een droom gaat of dat hij werkelijk even opgenomen was in die realiteit. We zullen in een later voorbeeld zien dat een visioen ook letterlijk een opname kan zijn.

Opname #5: Daniël

"Ik keek toe totdat er tronen werden geplaatst, en de Oude van dagen Zich neerzette. Zijn gewaad was wit als de sneeuw en het haar van Zijn hoofd als zuivere wol. Zijn troon bestond uit vuurvlammen en de wielen ervan waren laaiend vuur. Een rivier van vuur stroomde en ging voor Zijn aangezicht uit. Duizendmaal duizenden dienden Hem en tienduizendmaal tienduizenden stonden voor Zijn aangezicht. Het gerechtshof hield zitting en de boeken werden geopend."

In dit nachtelijke visioen ziet Daniël iets soortgelijks als Jesaja en Ezechiël. Merk op dat Jesaja, Ezechiël en Daniël hun ervaring allemaal net iets anders beschrijven. Ze zien allemaal iets unieks.

Jesaja heeft het over de serafs, maar die ontbreken in de vermelding van Ezechiël en Daniël. Ezechiël heeft het weer over 4 bijzondere wezens, die in Jesaja en Daniël lijken te ontbreken. Daniël ziet echter dat er tronen klaargezet worden, die in Jesaja en Ezechiël niet vermeld worden.

Opname #6: Paulus

*"Ik ken een mens in Christus, veertien jaar is het geleden – of het in het lichaam gebeurde, weet ik niet; of buiten het lichaam, weet ik niet; God weet het – dat zo iemand tot in de derde hemel werd opgenomen."*¹⁸⁸

In dit voorbeeld spreekt Paulus in de derde persoon over zichzelf. Dat wordt pas duidelijk in vers 7. Het is vermoedelijk een vorm van bescheidenheid om zo te spreken, iets wat Paulus wel vaker deed.¹⁸⁹ In deze openbaring van Paulus zien we ook weer dat zelfs hij niet helemaal begrijpt of het

---

¹⁸⁴ Handelingen 2:17

¹⁸⁵ Handelingen 10:10 vertelt ons dat Petrus gewoon bezig was met alledaagse taken, vers 17 vertelt ons dat ook dit een visioen is. Maar ook in Daniël 7:1-2 zien we een visioen, die 's nachts plaatsvindt en soms ook aangeduid wordt als droom.

¹⁸⁶ 1 Johannes 3:2, 1 Korinthe 15:35-54 2 Korinthe 4:18 tot en met 2 Korinthe 5:9.

¹⁸⁷ Jesaja 6:1

¹⁸⁸ 2 Korinthe 12:2

¹⁸⁹ 1 Timotheüs 1:15

nu in het lichaam of erbuiten gebeurde ¹⁹⁰ en dat het lastig is om de dingen die hij daar hoorde, uit te spreken. Sterker nog; dat het niet eens geoorloofd is óm die dingen te uit te spreken! ¹⁹¹

Telkens weer zien we dat de mensen in de voorbeelden moeite hebben om te beschrijven of iets nu een droom of een visioen is, of zelfs een letterlijke opname. We zullen daarom de optie open moeten houden dat Daniël, Ezechiël en Jesaja daadwerkelijk kort werden opgenomen in de realiteit van Gods dimensie om vervolgens weer terug te keren naar het hier en nu.

Opname #7: Johannes

"Hierna zag ik, en zie, er was een deur geopend in de hemel. En de eerste stem die ik als van een bazuin met mij had horen spreken, zei: Kom hier, omhoog, en Ik zal u laten zien wat hierna moet geschieden." ¹⁹²

Van het voorbeeld van Johannes in het boek Openbaring leren we het meest. Maar liefst 22 hoofdstukken lang bespreekt Johannes dingen die God hem toestond te openbaren aan ons, met uitzondering van de 7 donderslagen natuurlijk. ¹⁹³

Hoofdstuk 4 van het boek Openbaring opent op zo'n manier dat er weinig fantasie nodig is om Johannes letterlijk omhoog te zien gaan. Het doet werkelijk denken aan een opname! Natuurlijk keerde hij uiteindelijk terug en stierf hier op aarde, maar wij zullen binnenkort worden opgenomen (of sterven) en vervolgens permanent bij Hem wonen. Is dat niet iets om naar te verlangen?

---

¹⁹⁰ 2 Korinthe 12:3

¹⁹¹ 2 Korinthe 12:4

¹⁹² Openbaring 4:1

¹⁹³ Openbaring 10:3-4

Hoofdstuk 7: Zeven kerkvaders over de opname

In dit laatste hoofdstuk zullen we ten slotte nog stilstaan bij wat de eerste kerkvaders leerden over de opname. Er heerst namelijk het idee onder sommige posttribulationisten dat deze leer nieuw is en ontsproten aan het brein van John Darby in 1830. We zullen onomstotelijk vast moeten stellen dat deze aanname feitelijk onjuist is, aangezien Darby een eeuwenlange traditie voortzette die al in de eerste eeuwen na Christus in gebruik was. Dit bewijst op zichzelf niets, maar het doet in elk geval recht aan een belangrijk tegenargument van de posttribulationisten.

Kerkvader #1: Herder van Hermas (150 AD)

*"Ga daarom en vertel de uitgekozenen van de Heer Zijn machtige daden en vertel hen dat dit beest een voorafschaduwning is van de vervolging die er aan komt. Als u zichzelf daarop voorbereid, met heel uw hart berouw toont en u keert naar de Heer, dan is het mogelijk er aan te ontsnappen. Als uw hart zuiver en onberispelijk is en u de dagen die u in uw leven resten de Heer onbesproken dient. Wend uw zorgen af op de Heer en Hij zal ze richting geven. 23.6 U die twijfelt: Vertrouw op de Heer, want Hij heeft alle macht en kan Zijn boosheid van u afwenden en de twijfelaars belagen met plagen. Wee hen die deze woorden horen en er ongehoorzaam aan zijn, het zou beter voor hen zijn dat ze niet geboren waren."*¹⁹⁴

Net als in Lukas 21:36 zien we dat ook deze kerkvader, Hermas, die relatief kort na de eerste apostelen leefde, geloofde dat we konden ontsnappen aan alle ellende die over de wereld heen zou komen in de grote verdrukking. We kunnen natuurlijk een discussie voeren over de waarde die we aan dit document moeten hechten, maar belangrijk voor nu is dat Darby dus niet iets compleet nieuws verzon.

Kerkvader #2: Irenaeus (170 AD)

*"Als aan het einde die kerk opeens opgenomen wordt hiervan, waarvan gezegd wordt: 'Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal.'"*¹⁹⁵

Ook Irenaeus, een belangrijke kerkvader die vele theologen in hoge waardering hebben staan, koppelt hier in één zin de complete doctrine aan elkaar. Dat wij als kerk niet door de verdrukking hoeven, maar zullen worden opgenomen.

Tussen Irenaeus en de Johannes van het boek Openbaring zit slechts één schakel; Polycarpus, een directe leerling van Johannes.¹⁹⁶ Dit zegt niet meteen dat de doctrine daarom wel waar moet zijn, maar geeft ook nu weer aan dat men dat destijds geloofde.

Kerkvader #3: Victorinus (circa 270 AD)

*"Omdat de hemel die weggerold wordt, betekent, dat de kerk weggenomen zal worden. Bergen en eilanden van hun plaatsen verwijderd, communiceert dat in de laatste verdrukking alle mensen vertrekken van hun plaatsen, dat is, dat de goeden worden verwijderd, zoekende de verdrukking te ontvluchten."*¹⁹⁷

Hoewel Victorinus' commentaar hier de zaken enigszins vergeestelijkt en de opname bovendien

¹⁹⁴ [Herder van Hermas](#) 23.5-6

¹⁹⁵ [Adversus Haereses](#), boek V, hoofdstuk XXIX, vers 1

¹⁹⁶ Dr. Johnson, K., Th.D., *Ancient Church Fathers*, p. 12 (2010)

¹⁹⁷ Commentaar op de Apocalypse van de gezegende Johannes – [Van het zesde hoofdstuk](#), vers 14

ergens halverwege de laatste jaarweek plaatst, geeft ook dit commentaar weer aan dat deze doctrine op zichzelf niets nieuws was.

Kerkvader #4: Cyprianus (250 AD)

"En geeft u God geen dank, prijst u uzelf niet gelukkig, dat door een vroegtijdig vertrek u weggenomen wordt, en bevrijd van de ongelukken en rampen die aanstaande zijn?" ¹⁹⁸

Cyprianus windt er geen doekjes om. In heldere termen beschrijft hij de doctrine waarvan gedacht werd dat Darby deze had bedacht in 1830.

Kerkvader #5: Efraïm de Syriër (373 AD)

"Want al de heiligen en de uitverkorenen van God worden verzameld, voor de verdrukking die zal komen, en worden opgenomen tot de Heer opdat zij de verwarring niet zien die de aarde zal overspoelen vanwege onze zonden." ¹⁹⁹

Bovenstaande komt uit een preek die Efraïm ooit gaf en is opgetekend. Tegenstanders van de pretribulationistische opname zijn er vaak snel bij om te vermelden dat Efraïm de Syriër ook wel pseudo-Efraïm wordt genoemd. Met dit argument hopen zij de betrouwbaarheid van het document een discutabele status te geven. De term pseudo heeft echter niets te maken met de context waarin wij het tegenwoordig vaak gebruiken, zoals pseudo-wetenschap. Het is geen vervalsing! Het is een echt document uit die periode, maar met de term pseudo geeft men enkel aan dat men niet helemaal zeker is wie de schrijver hiervan is. Men vermoedt dat Efraïm dit heeft geschreven, maar het bewijs hiervoor is niet sluitend. ²⁰⁰ Desalniettemin geeft het nog steeds aan dat er in die periode geletterde mensen waren die de pretribulationistische opname geloofden en leerden.

Hierna breken de middeleeuwen al snel aan, waarin veel dingen onderdrukt werden of stil stonden. Ze werden niet voor niets de *donkere eeuwen* genoemd. Ook qua theologie is dit duidelijk merkbaar. Pas bijna 1000 jaar later zien we de doctrine weer opduiken, als de reformatie hier en daar al begint te ontluiken. ²⁰¹

Kerkvader #6: Fra Dolcino (1307)

"Nogmaals, [Dolcino geloofde en predikte en leerde] dat binnen die 3 jaren Dolcino zelf en zijn volgelingen de komst van de antichrist zullen prediken. En dat de antichrist in deze wereld zou komen binnen de kaders van de vermelde 3,5 jaren; en dat nadat hij gekomen was, hij dan [Dolcino] en zijn volgelingen naar het paradijs gebracht zouden worden, waarin Henoch en Elia reeds zijn. En op deze manier zullen zij ongedeerd bewaard worden van de vervolging door de antichrist. En dat Henoch en Elia dan zullen afdalen op de aarde met als doel om te prediken [tegen] de antichrist. Dan zullen zij vermoord worden door hem of door zijn handlangers, en aldus zal de antichrist voor een lange tijd regeren. Maar als de antichrist dood is, zal Dolcino zelf, die tegen die tijd de heilige paus is, samen met zijn bewaarde volgelingen, neerdalen op de aarde, en het juiste geloof in Christus tot allen prediken, en degenen die dan leven bekeren tot het ware geloof in Christus." ²⁰²

Natuurlijk zien we ook hier weer een duidelijke verwijzing naar de opname, hoewel Dolcino er

¹⁹⁸ [Verhandeling VII](#), vers 25b

¹⁹⁹ [On The Last Times, The Antichrist and The End Of The World](#)

²⁰⁰ Dr. Johnson, K., Th.D., *Ancient Church Fathers*, p. 106 (2010)

²⁰¹ Zie ook de [Encyclopedia Britannica](#)

²⁰² LeHaye, T., Hindson, E., [The Popular Encyclopedia Of Bible Prophecy](#), p. 318

overduidelijk vreemde ideeën op nahield. Vermoedelijk geloofde hij in een mix van traditioneel katholieke doctrines en een leer die na de reformatie weer gangbaarder werd. Het ziet er immers niet erg bescheiden uit dat hij zichzelf verheft tot 'paus'. In grote lijnen zien we hier wel weer het eerder besproken model van tweemaal 3,5 jaren en nadien het millennium waarin de wereld 1000 jaar geregeerd wordt door de gerechtvaardigden.²⁰³ Hoewel de tweede getuige waarschijnlijk Mozes is, erkent Dolcino echter wel dat Elia de eerste is. Maar het gaat me nu eerlijk gezegd niet meteen om de complete doctrines van Dolcino. Het gaat er primair om dat we kunnen aantonen dat de doctrine niet iets nieuws is.

Sommige critici wijzen de claim dat Dolcino de opname leerde echter van de hand door te vertellen dat het citaat komt uit een tekst die niet dóór Dolcino zelf is geschreven, maar óver Dolcino. Dat helpt de critici echter nog steeds niet veel verder, aangezien dit nog steeds bewijst dat men deze doctrine geloofde, eeuwen voordat Darby zelfs maar geboren was. Het document waar naar verwezen wordt, komt namelijk uit 1316.²⁰⁴

Kerkvader #7: John Gill (1748)

*".. maar nu zal Hij nog niet op de aarde neerdalen, want deze is nog niet gereed om Hem te ontvangen; maar wanneer deze en haar werken verbrand zijn, en het gereinigd is en gelouterd door het vuur, en een nieuwe aarde geworden zal zijn, zal Hij erop neerdalen, en wonen met zijn heiligen daarop: en dit suggereert een andere reden waarom Hij in de lucht zal blijven, en Zijn heiligen Hem daar ontmoeten, en wie Hij op zal nemen met Hem tot in de derde hemel, tot de algehele vuurvloed en verbranding der wereld over is, en door hen daarvoor te bewaren; en dan zullen al de uitverkorenen van God vanuit de hemel als een bruid versierd voor haar echtgenoot, en Hij met hen, en de tabernakel van God zal bij de mensen zijn."*²⁰⁵

Deze tekst komt uit een commentaar van Dr. John Gill op 1 Thessalonicenzen 4:17, en verklaart in duidelijke termen waarom er een verschil is tussen de wederkomst en de opname.

Nogmaals, op elk van deze kerkvaders is wellicht iets aan te merken als we al hun doctrines onder de loep zouden houden. En als zij het evangelie geweld aan zouden doen, zou dit zeer kwalijk zijn.²⁰⁶ Maar wanneer het gaat om secundaire zaken, is er enige vrijheid in wat we geloven.²⁰⁷ Ik nodig u daarom uit om dit voor uzelf te onderzoeken en u daarbij te leiden door de Heilige Geest.

---

²⁰³ Openbaring 11:1-12, Openbaring 20:1-6

²⁰⁴ Muratori, L.A., *Rerum Italicarum Scriptores*

²⁰⁵ Gill, J. [*Exposition of the Bible*](#), 1 Thess. 4:17

²⁰⁶ Galaten 1:6-9, 1 Korinthe 15:1-4, Efeze 2:8-9

²⁰⁷ Romeinen 14:1-23

Nawoord

Ik hoop dat u na dit uitgebreide pleidooi overtuigd zult zijn geraakt van het heerlijke vooruitzicht dat wij christenen mogen hebben. Niet het vooruitzicht op een jaren durende verdrukking en vernietiging zoals de aarde nog nooit gekend heeft. Nee, een vooruitzicht op een opname vóór dat al deze ellende over de wereld zal komen.

Een opname die vanaf het eerste tot en met het laatste boek van de Bijbel geïmpliceerd wordt. Ja, zelfs van het eerste tot en met het laatste boek van het Oude Testament.²⁰⁸ En ook van het eerste tot en met het laatste boek van het Nieuwe Testament.²⁰⁹ Door alle jaren heen. Van het begin van onze jaartelling tot nu. We hebben types gezien en zelfs letterlijke opnames. Harde bewijzen en stille getuigen. Alles wijst erop dat Jezus de Zijnen zal redden voordat de grote verdrukking komt. Waarom zouden we het nog proberen te ontkennen? Wat wilt u daarmee bereiken?

Toch is het geloven in een opname vóór, tijdens of na de grote verdrukking vermoedelijk geen zaak waar uw redding van afhangt. We dienen te geloven in het juiste evangelie.²¹⁰ En verder is er vrijheid in bepaalde zaken.²¹¹ Natuurlijk is het vreemd om te denken dat een Bruidegom eerst zijn bruid in elkaar slaat alvorens met haar te huwen. Dit terwijl ze al rechtvaardig is verklaard door Hem Zelf.²¹² En ook is het denk ik ook vreemd om te twifelen aan het woord van God. Als Hij zegt dat wij niet voorbestemd zijn tot Zijn wraak, getuigt het van een gebrekkig geloof om daaraan te twifelen.

Sommige posttribulationisten willen ons pretribulationisten laten geloven dat wij het verdienen om door die periode van wraak heen te moeten. Dat wij dan 'gelouterd' worden. Maar dat is een verwarring van doctrines. Onze redding is klaar. Volbracht. Jezus heeft alles gedaan. Nu komt het aan op heiliging. Onze werken zullen verbranden bij de rechterstoel van Christus, niet wijzelf!²¹³ Wij zijn gered. Punt. En de mate waarin wij gehoorzaam zijn bepaalt hoeveel loon we zullen ontvangen.

Het is iets diep menselijks om toch iets te willen verdienen als het over redding gaat. Bij veel posttribulationisten speelt deze gedachte vermoedelijk een rol. Maar onze redding is gratis. En toch niet goedkoop!²¹⁴ Ja, er valt iets te verdienen. Maar het is een gevaarlijke gedachte om te denken dat u uw redding nog moet 'vasthouden'. Dat u er nog iets aan toe moet voegen. Het is een belediging van het bloed van Christus, dat meer dan voldoende is!

En daarom hoop ik dat dit boek u zal overtuigen en bovenal bemoedigen. Ik wens u Gods rijke zegen toe.

---

²⁰⁸ Genesis 18:23, Maleachi 3:15-18

²⁰⁹ Mattheüs 24:22, Openbaring 12:5

²¹⁰ 1 Korinthe 15:1-4

²¹¹ Romeinen 14:1-23

²¹² Romeinen 3:24

²¹³ 1 Korinthe 3:10-15, 2 Korinthe 5:9-10

²¹⁴ Efeze 2:8-9, Romeinen 6:23, 1 Korinthe 7:23

